

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 191

ΑΘΗΝΑΙ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1952

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Α'.

Κατά τὰς κρίσιμους στιγμάς τὰ ἔθνη, ἐντονώτερον ἢ ἄλλοτε, στρέφουν τὴν μέριμναν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων. Κατὰ τὰς στιγμάς αὐτάς καταφαίνεται ἐναργέστερον ἢ κρίσιμος τῆς ἐκπαιδεύσεως συμβολὴ διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν διαφύλαξιν τῶν ἔθνων.

Τὸ φαινόμενον τῆς συνεχοῦς ζωῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τὰς φοβερὰς καταγίγδας εἰς τὴν συνέχειαν ὀλοκλήρων χιλιετηρίδων μᾶς καλεῖ εἰς ἀναζήτησιν τοῦ αἰτίου. Καὶ αἴτιον ἐξηγοῦν τὸ φαινόμενον εἶναι ἔν: Ἡ δυνατὴ καὶ ἀρραγὴς θεμελίωσις τῶν ἀξιών τοῦ ἔθνους εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰς συνειδήσεις τῆς μεγάλης μάζης τῶν πολιτῶν του. Ἡ ψυχὴ κατ' ἐξοχὴν ἢ Ἑλληνικὴ ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι τὸ ἀπόρρητον κατὰ βαρβάρων τεύχος.

Ἡ ἀντοχὴ τοῦ ἔθνικοῦ οἰκοδομήματος ἀπετέλεσε πάντοτε καὶ θὰ ἀποτελῇ συνάρτησιν τοῦ βάθους καὶ τῆς στερεότητος τῆς θεμελιώσεως.

Λάμπει ἀπαστράπτων καὶ ἐπιβλητικῶν τὸ οἰκοδόμημα ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, καὶ αὐτὸ κινεῖ τὸν θαυμασμόν, ἀλλὰ τὰ θεμέλια τὰ ὑπὸ τὸ ἔδαφος κρίνουν ἀποφασιστικῶς περὶ τῆς Ἀντοχῆς. Καὶ τὰ θεμέλια τὰ ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῶν ὀλίγων μόνον προσελκύουν τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν προσοχὴν.

Τοῦ κρίσιμου τούτου ἔργου τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἔθνικοῦ οἰκοδομήματος ἐργάται εἶναι ἡ οἰκγένεια κατ' ἀρχὴν καὶ ἡ κοινωνία ἐν τῷ συνόλῳ τῆς, καὶ κατὰ δεύτερον ἀλλ' ἰσοδύναμόν λόγον εἶναι καὶ ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ λαϊκὴ ἐκπαίδευσις, τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι σχολεῖον κατ' ἐξοχὴν τοῦ ἔθνους.

Γονεῖς μὲ τὴν ψυχὴν καλλυνομένην ἀπὸ τὰς ἀξίας τὰς Ἑλληνικὰς καὶ τὰς χριστιανικὰς δημιουργοῦν τὴν ἀνίκητον ψυχὴν τοῦ ἔθνους. Καὶ ψυχὴν μεγάλην καὶ φωτεινὴν ἐδημιούργησαν τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἠτύχησαν νὰ ἔχουν ἀρτιωμένον τὸ ἔθνικόν σχολεῖον.

Στοιχειώδης γνῶσις τῶν ἀληθειῶν αὐτῶν καὶ ἴσων ἐνδιὰ φέρον διὰ τὴν εὐστάθειαν τοῦ ἔθνικοῦ οἰκοδομήματος δὲν θὰ ὠδήγει ἄλλοῦ, παρὰ εἰς τὴν φροντίδα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Λαϊκῆς Παιδείας, εἰς τὴν δημιουργίαν Σεβασμίου τοῦ καθιδρύματος τῆς Στοιχειώδους παιδεύσεως.

Ἐν τούτοις ἢ κατὰ πλειοψηφίαν ληφθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀποδεικνύει παραγνωριζομένας τὰς ἀληθείας αὐτάς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἡ εἰσαγωγή τῶν παιδιῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον γίνεται ἀπὸ τοῦ 5ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, παραβλέπει κατ' ἀρχὴν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ Νηπιαγωγείου. Ἐπὶ πλεόν ἢ εἰσαγωγή τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν σχολικὴν ἀγωγὴν πρὶν ἢ συμπληρωθῇ τὸ minimum τῆς ψυχικῆς ὀριμάνσεως ἀποδεικνύει ἀδιαφορίαν διὰ τὴν εὐρωστίαν τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ. Καὶ τονίζομεν, ὅτι τὰ ἔθνη διὰ νὰ ζήσουν ἔχουν ἀνάγκην ψυχικῶς εὐρώστων κατ' ἀρχὴν καὶ μετὰ τοῦτο σοφῶν. Ἡ σπουδὴ διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῆς γνώσεως ἐπὶ ἐδάφους ἀνωρίμου ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς εἶναι πρὸς τούτοις ἀδικαιολόγητος καὶ ἀποτελεῖ ἐμπαιγμὸν καὶ ἀπώλειαν χρόνου καὶ διὰ τὸν διδασκόντα καὶ διὰ τὸν διδασκόμενον.

Ἐπὶ τούτοις ὄχι μόνον ἄσκοπος, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποβῇ διὰ τὸ παιδί ἢ προσπάθεια ἐπιθέσεως βαρῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτούμενην ἀντοχὴν, ὅπως βαστάσῃ.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι, καὶ μὲ τὰ ἤδη ἰσχύοντα, τὸ παιδί εἰσάγεται ἐνωρίτερον εἰς τὸ σχολεῖον, εἰς χρόνον δηλ. καθ' ὃν τὸ minimum, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, τῆς ὀριμότητος συμβαίνει. Ἡ ἀλήθεια τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ πιστοποιεῖται ἀμαχῆτως ἐκ τοῦ μεγάλου ποσοστοῦ τῶν ἀπορριπτομένων εἰς τὴν Α' τάξιν.

Ὅθεν ὑπερβολικὸς ζήλος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν λήψιν ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἐὰν τυχὸν ἐφηρμόζετο ποτὲ μεγάλων κακῶν θὰ ἦτο πρόξενος καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν καὶ διὰ τὴν καθόλου πνευματικὴν αὐτῶν συγκρότησιν καὶ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου. Ἡ μέριμνα ἐπίσης τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου νὰ διατηρηθῇ ἢ ἐξαετῆς φοίτησις εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἐπέσυρε τὸ θέμα αὐτὸ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου.

Ἡ φοίτησις τοῦ παιδιοῦ εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν ἔχει ἤδη καθορισθῇ ἐξαετῆς λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν δύο παραγόντων:

α') Τῆς ἐμφάνισεως μιᾶς ψυχικῆς, πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ὀριμότητος συμπληρουμένης εἰς τὸ 12ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Καὶ β') Ἐνὸς κύκλου σπουδῆς περιλαμβάνοντος τὰ ἀπαραίτητα ἐκεῖνα στοιχεῖα μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ δημιουργίαν Ἑλληνοῦ πολίτου μὲ διαμορφωμένην συνειδησιν τῆς ἀποστολῆς, τὴν ὁποῖαν καλεῖται νὰ διαδραματίσῃ οὗτος.

Ὅστε ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ τοῦ 11ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, τὸ μὲν ἀναντιρρήτως ἀφαιρεῖ ἔν ἔτος ἀπὸ τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν, τὸ δὲ παραδίδει εἰς τὴν κοινωνίαν νεαροῦς πολίτας μὲ ἑλλιπῆ συγκρότησιν. Καὶ ταῦτα ἰσχύουν διὰ τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ φοιτήσουν εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ φοιτήσουν εἰς τὴν Μέσην, δὲν νομίζομεν, ὅτι θὰ διαγραφῇ εὐοίανον τὸ μέλλον. Ἡ Μέση Ἐκπαίδευσις ὀφείλουσα νὰ προσανατολιζῇ τὸ πρόγραμμά της εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ δημιουργῇ καὶ νὰ ζῆ εἰς ἀτμόσφαιραν ἐντελῶς ξένην πρὸς τὴν τῆς Μειρακικῆς ἡλικίας.

Ἀπασαί σήμερον αἱ Εὐρωπαϊκαὶ χώραι, αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν καὶ προσαγάγουν τὸν πολιτισμὸν των καὶ τὴν ἱστορικὴν των συνέχειαν, ἔχουν ὀρίσει τὸν χρόνον τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπὲρ τὰ 6 ἔτη, καὶ ἐκτείνουν τοῦτον μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 14 ἐτῶν. Οὐδαμοῦ συμβαίνει νὰ ἀποφοιτοῦν ἐκ τῶν σχολείων ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως μαθηταὶ 11 ἐτῶν.

Ὅστε ἡ ὑποχρεωτικὴ μόρφωσις δὲν εἶναι πρόβλημα συντηρητικῶν μόνον μὲ τὴν χρονικὴν ἔκτασιν τῆς φοιτήσεως εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν δέον νὰ ἐξετάζεται ἐν συνάρτησιν μὲ τὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ.

Δὲν νομίζομεν ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἀντιλογία εἰς τὸ ὅτι καὶ

κατά την ηλικίαν των 12 ἐτῶν τὸ παιδί δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλάβῃ τὰ γενικώτερα προβλήματα τῆς ζωῆς καὶ νὰ διαμορφώσῃ ψυχὴν ἐπιζῶσαν βαθέως τὰ νοήματα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Καὶ τὰ ἔθνη ἐπαναλαμβάνομεν ἔχουν ἀνάγκην ψυχῶν καὶ ἀνθρώπων ἱκανῶν νὰ ἀντιπαλαίουν κατὰ τῶν ποικίλων καταγίδων ἐν ὧραις δοκιμασιῶν, καὶ νὰ ἀνεγείρουν περικαλλῆ τὸν ναὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εὐδοκίας εἰς τὰς ἐποχὰς τῶν δημιουργιῶν.

Καὶ ταῦτα μὲν δύνανται νὰ ἰσχύουν εἰς πάντα χρόνον καὶ τόπον. Εἶναι ὅμως ἀναντίρρητον ὅτι ὠρισμένοι χρόνοι εἰς τὴν Ἱστορίαν καὶ ὠρισμένοι τόποι καθ' ἑαυτοὺς βαρύνονται μὲ ἰδιαιτέρας ἐκάστοτε ὑποχρεώσεις.

Κατὰ τὸν παρόντα χρόνον οἱ ἀκολουθοῦντες εἰς τὸν Ἱστορικὸν ὄλισμὸν μάχονται ἐναντίον τοῦ ὑφισταμένου Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Εἰδικώτερον ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ἐν τῇ προσηλαίᾳ νὰ διαβρώσῃ τὰ θεμέλια τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος διδάσκει μὲ σύστημα, ὅτι αἱ σημεριναὶ Ἀστικαὶ Πολιτεῖαι ἀδιαφοροῦσαι διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαοῦ, ἐξαντλοῦν ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διὰ τοὺς οικονομικοὺς ἰσχυροὺς, διὰ τοὺς ὀλίγους.

Ὅθεν ἡ ἀνωτάτη ἡγεσία τῆς Ἐκπαιδεύσεως λαμβάνουσα ἀπόφασιν, ἡ ὁποία εἶτε ἀμέσως βλάπτει τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν τῶν πολλῶν εἶτε ἐμμέσως καταδεικνύει τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ λαοῦ, ἀθελήτως μὲν, ἀλλ' ἀσφαλῶς προσεπικυροῖ καὶ βοηθεῖ τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν. Καὶ τοῦτο μὲν ἀναμφιβόλως δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰς προθέσεις τῆς ἀνωτάτης ἡγεσίας τῆς ἐκπαιδεύσεως, εὐρίσκεται ὅμως ἀτυχῶς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς τόσον ἀστόχου ἀποφάσεως.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἑλλάς ὡς τόπος Ἱστορικός, ὅστις ἀπέτελεσε τὴν κοιλίδα τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, βαρύνεται μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀμιλλᾷται ἐν τῷ πεδίῳ τῆς πνευματικῆς προσηλαίας καὶ νὰ ὀρθοτομῇ εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων.

Ὅθεν ἀποφάσεις, ὡς ἡ ληφθεῖσα, οὔτε τὴν κομμουνιστικὴν προπαγάνδαν ἀνατρέπουσιν οὔτε τὸν λαὸν πείθουσιν περὶ τοῦ ἀντιθέτου, καὶ κυριώτατα, οὔτε τὴν ἀναμφισβήτητον ἐθνικὴν καὶ Ἱστορικὴν ἀνάγκην τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἔθνους μας ἐξυπηρετοῦν.

Ἐθρῦληθη ὅτι ἐπὶ πολλῶν καὶ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων ἐστήριξεν ἡ πλειοψηφία τὴν ἀπόφασίν τῆς. Ἀτυχῶς μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐμφανίσωμεν τὰ ἐπιχειρήματα αὐτά. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὸ στερεὸν ἔδαφος θὰ εὐρίσκονται μὲ τὸ μέρος τῆς μειοψηφίας.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡμεῖς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι μίαν ἐξήγησιν νὰ δώσωμεν. Ὁ ἄγων μας δὲν εἶναι ἄγων κινούμενος ἀπὸ ἐπαγγελματικῶν ἐνδιαφερόντων. Ἡμεῖς ζητοῦμεν τὸ λαϊκὸν σχολεῖον, τὸ σχολεῖον τοῦ ἔθνους, νὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς πατρίδος μας μέχρι τῆς ηλικίας τῶν 14 ἐτῶν, διὰ νὰ δημιουργηθῇ οὕτω εὐρωστος καὶ ὠραία ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους.

Ἐάν λόγοι ἐπιστημονικοὶ καὶ ἐθνικοὶ ἐπιβάλλουν νὰ ἰδρυθῇ καὶ ἀνώτερον τμήμα τοῦ λαϊκοῦ σχολείου οὐδεὶς θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἀντείπῃ. Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ προτεινόμεναι μεταρρυθμίσεις δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀληθείας αὐτάς, ὁ Δημῶλος θὰ ἀντιλέγῃ, διότι τοῦλάχιστον καθ' ἴσην μοῖραν πρὸς πάντας μετέχει τῶν δεινῶν εἰς τὰς κρίσιμους στιγμὰς. Φοβοῦμεθα διὰ τὴν πατρίδα καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι χωρὶς ἄλλον φόβον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πάθος νὰ σημειώσωμεν ἔντονον τὴν παρουσίαν μας.

«Πρὸς τούτοις, φρονοῦμεν, ὅτι ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει εἰς τὴν πολιτείαν τὴν δυνατὴν καὶ ἀρραγῆ θεμελιώσιν τῶν ἀξιών τοῦ ἔθνους εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰς συνειδήσεις τῆς μεγάλης μάζης τῶν πολιτῶν τῆς».

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΑΜΑΛΙΑΔΙ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Θ' μα 5ον

«Πορεία διδασκαλίας Γραμματικῆς καὶ Ὄρθογραφίας».

Ὅτι καὶ νὰ λεχθῇ διὰ τὸν ἐισηγητὴν τοῦ θέματος τούτου κ. Ἄριστος Λεονταρίτης, Δημῶλον Ἀνδραβίδος, θὰ εἶναι λίγο. Ἐπεξεργάσθη τὸ τόσον ἀκανθώδες θέμα τοῦ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιστημονικότητα καὶ ὡς τέλειος ἀνατόμος ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Συνεδρίου μίαν πρὸς μίαν τὰς πλευρὰς τοῦ θέματος τοῦ, ὑποδεικνύον ἅμα τὴν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀκολουθητέαν πορείαν διδασκαλίας. Μετὰ σοβαρωτάτην συζήτησιν ἐξήχθησαν τὰ ἀκόλουθα πορίσματα:

Α'. Γραμματικῆς

1. Περιεχόμενον τῆς Γραμματικῆς εἶναι τὰ διάφορα εἶδη τῶν λέξεων μὲ τοὺς τύπους τῶν καὶ ἡ ὀρθογραφία τῶν λέξεων. Εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον μετὰ τῆς Γραμματικῆς διδάσκουμεν καὶ ὀλίγην σύνταξιν τῶν λέξεων.

2. Ἡ καλύτερα ἀπὸ τὰς γνωστὰς πορεῖαι ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὰ παραδείγματα καὶ καταλγεῖ εἰς τὸν κανόνα. Εἶναι ὅμως διδασκαλία τοῦ διδύλου καὶ ἡ πείρα διδάσκει, ὅτι ἡ γραμματικὴ δὲν μαθάνεται μὲ διδασκαλίαν μόνον.

3. Ἡ ἀληθὴς πορεία τῆς διδύλου τῆς Γραμματικῆς πρέπει νὰ στηριχθῇ εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς διδύλου τοῦ Σχολείου ἐργασίας κατὰ Scheibner. Συμφώνως πρὸς αὐτὰς ἡ πορεία τῆς Γραμματικῆς ὀφείλει νὰ ἀναπτύσσῃ τὴν θεληματικότητα τῶν μαθητῶν διὰ τὴν μάθησιν τῆς Γραμματικῆς καὶ νὰ δεικνύῃ εἰς αὐτοὺς τὴν τέχνην τῆς μεθόδου. Ἡ ἄλλως, ἡ πορεία τῆς διδύλου τῆς Γραμματικῆς ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ τοὺς μαθητὰς νὰ ἀγαπήσουν τὴν Γραμματικὴν, νὰ γίνοντο φίλοι τῆς, νὰ κάμουν ἰδικὴν τῶν ὑπόθεσιν τῆς Γραμματικῆς. Καὶ συγκεκριμένως ἡ πορεία τῆς διδύλου τῆς Γραμματικῆς ὀφείλει νὰ βοηθήσῃ τοὺς μαθητὰς νὰ γνωρίσουν ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς Γραμματικῆς ὅτι ἀναλογεῖ ἐκάστοτε πρὸς τὴν πνευματικὴν βαθμίδα τῆς ηλικίας τῶν. Ἡ βοήθεια θὰ εἶναι ἐξελικτικὴ, σύμφωνα πρὸς τὴν ψυχολογικὴν ἀπαιτήσιν τῆς θεραπείας τῆς ἀτομικότητος.

4. Εἰς τὴν πράξιν ἡ ἀληθὴς πορεία τῆς διδύλου τῆς Γραμματικῆς δὲν εἶναι πορεία ἐπεξεργασίας μιᾶς ἐνόητος εἰς μίαν ἢ δύο ὥρας ἡ ἡμέρας. Εἶναι ὀργανωσὶς ἐργασίας, ἥτις διαρκεῖ ὀλόκληρον τὸ ἔτος. Οἱ μαθηταὶ θὰ τηροῦν τετράδια. Θὰ κυνηγοῦν τὰς διαφόρους λέξεις, τοὺς τύπους καὶ τὴν ὀρθογραφίαν τῶν καὶ θὰ τὰς καταγράφουν εἰς ἰδιαιτέρας σελίδας τοῦ τετραδίου τῶν. Τὰ τετράδια θὰ εἶναι ἐκάτι σὰ τὰ κατάστιχα μὲ τὰ βερβεῖα τῶν μπακάληδων. Εἰς μίαν σελίδα θὰ καταχωροῦνται αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι τελειοῦν εἰς ἴσσην εἰς ἄλλην αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν βραχεῖαν λήγουσαν καὶ τοῖζονται εἰς τὴν μακρὰν παραλήγουσαν κ.λ.π. Διὰ τῆς ἐργασίας αὐτῆς οἱ κανόνες θὰ ὀριμαζοῦν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν μαθητῶν καὶ θὰ ἐξάγονται μόνον τῶν, καθὼς πίπτουν μόνον τῶν αἱ ὄριμοι καρποὶ τῶν δένδρων. Ἡ ἐργασία αὕτη ἀρκεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς. Ἰκανοποιεῖ τὴν κλίσην τῶν πρὸς συλλογὴν. Εἶναι εἶδος παιγνιδίου. Εἶναι πνευματικὴ δημιουργία, ἥτις ξυπνᾷ τὸ διανοητικὸν συναίσθημα.

Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων εἰς τὰς μικρότερας τάξεις θὰ ἐνθαρρῶνται ὁ διδύλος τοὺς μαθητὰς νὰ κάμνουν ἐλευθέρως ἀνακοινώσεις. Θὰ διορθῶν τεχνικῶς τὰ ἐκφραστικὰ τῶν λάθη. Θὰ παροτρύνῃ τοὺς μαθητὰς νὰ προσέχουν τὴν ὀμιλίαν τῶν ἄλλων μαθητῶν καὶ νὰ διορθῶν τὸν λάθη τῶν. Εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις θὰ δεικνύῃ προτάσεις καὶ τὰ μέρη τῶν εἰς τὸ ἀναγνωστικόν.

Θὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς προτάσεις κατὰ τὴν διορθῶσιν τῶν ἐκθέσεων καὶ εἰς τὴν προφορικὴν τῶν ὀμιλιῶν. Θὰ διδῇ συντακτικὰ γυμνάσματα. Θὰ ζητᾷ δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς νὰ γράφουν ὀρθὰς προτάσεις καὶ περὶ τοὺς εἰς διάφορα θέματα.

5. Ἡ διγλωσσία εἶναι ἀναπόφευκτος. Οὔτε ἔλλειψε, οὔτε θὰ λείψῃ ποτέ. Ἡ καθιέρωσις τῆς δημοτικῆς εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον δικαιολογεῖται θεωρητικῶς. Βλάπτει ὅμως ἡ μονομέρεια, διότι εἰς τὴν ζωὴν ὀπάρχει καὶ ἡ καθαρεύουσα καὶ οἱ μαθηταὶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἀκολουθήσουν ἀνωτέρας ἀπουδίας, δὲν θὰ προσλάβουν ἀπὸ τὸ σχολεῖον στοιχεῖα τῆς γλώσσης αὐτῆς.

Οὕτω εἰς τὴν Ε', καὶ ΣΤ' τάξιν ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη τῆς διδύλου τῆς Γραμματικῆς τῆς καθαρεύουσας. Εἰς τὰς τάξεις αὐτάς οἱ τύποι τῆς Δημοτικῆς θὰ διδάσκονται διὰ παραλληλισμοῦ πρὸς τοὺς τύπους τῆς καθαρεύουσας.

Β'. Ὄρθογραφίας

1. Ἡ ὀρθογραφία δὲν εἶναι μόνον ζήτημα Γραμματικῆς, ἀλλὰ καὶ ζήτημα ἀσκήσεως. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ μέσα εἶναι γνωστὰ καὶ ἀπὸ τὸ παλαιὸν σχολεῖον. Τὰ ἴδια μέσα ἐφαρμόζομεν καὶ σήμερον. Ἡ διαφορά εὐρίσκεται εἰς τὴν ὀργανώσιν τῆς ἐργασίας. Εἰς τὸ παλαιὸν σχολεῖον ἔχομεν μόνον διδασκαλίαν. Τὸ νέον σχολεῖον ἀπιδιώκει νὰ κάμουν οἱ μαθηταὶ καὶ τὴν ὀρθογραφίαν ἰδικὴν τῶν ὑπόθεσιν. Διὰ τὴν ὀρθογραφίαν διὰ τῆς Γραμματικῆς ὀμιλήσαμεν. Διὰ τὴν ὀρθογραφίαν διὰ τῆς ἀσκήσεως ὁ διδύλος θὰ μάθῃ εἰς τοὺς μαθητὰς, πῶς θὰ μαθαίνουν τὴν ὀρθογραφίαν τῶν λέξεων καὶ θὰ ἀσκήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὀρθογραφίας ταύτης. Θὰ ἐπιτηδῆ εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἀπομνημονεύουν τὰς λέξεις, νὰ στηλώνουν τὴν ματιὰ τῶν εἰς τὴν ὀρθογραφίαν τῶν, νὰ τὰς ἀντιγράφουν εἰς τὸ πρόχειρον τετράδιον, νὰ τὰς προσφέρουν καὶ νὰ λέγουν πῶς ὀρθογράφονται καὶ τέλος νὰς ἀντιγράφουν εἰς τὸ καθαρὸν τετράδιον τῆς ὀρθογραφίας.

Ὁ διδύλος θὰ παρακολουθῇ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν τῶν μαθητῶν καὶ θὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ νὰ καταγράφουν ἐκάστην ἀγνωστον λέξιν εἰς τὸ τετράδιον τῆς ὀρθογραφίας τῶν καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ διεξέρχονται τὸ τετράδιον τῶν διὰ καλύτεραν ἐντύπωσιν τῶν εἰκόνων τῶν λέξεων.

2. Ὁ διδύλος εἰς ὅλα τὰ μαθηματὰ θὰ εὐρίσκη τὰς ἀγνωστούς λέξεις, θὰ τὰς γράφῃ εἰς τὸν πίνακα καὶ θὰ καλῇ τοὺς μαθητὰς νὰ τὰς προσέξουν καὶ νὰ τὰς ἀντιγράψουν εἰς τὸ καθαρὸν τετράδιον τῆς ὀρθογραφίας τῶν.

3. Ὁ διδύλος θὰ ὀρίζῃ καθημερινῶς ἀντιγραφήν ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸν μιᾶς ἢ δύο ἀπὸ τὰς ὠραίας φράσεις. Οἱ μαθηταὶ θὰ τὰς ἀπομνημονεύουν, θὰ μαθαίνουν τὴν ὀρθογραφίαν τῶν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον θὰ τὰς γράφουν ἀπὸ μνήμης. Μετὰ τὴν γραφὴν θὰ ἀνοίγουν τὰ βιβλία καὶ θὰ κάμνουν οἱ ἴδιοι τὸν ἐλεγχόν.

4. Ὁ διδύλος μίαν ἢ δύο φορές τὴν ἑβδομάδα θὰ καλῇ τοὺς μαθητὰς νὰ γράφουν καθ' ὀπαγοῦρον ὀρθογραφίαν ἀπὸ τὸ τετράδιον τῆς ἀντιγραφῆς διὰ νὰ ἐπαναλαμβάνουν αὐτὸ αἰ γνωστὰ εἰκόνες τῶν λέξεων καὶ ἰσχυροποιεῖται εἰς μνήμην τῶν ἡ ὀρθογραφία τῶν. Ἄγνωστον κείμενον καθ' ὀπαγοῦρον δὲν πρέπει νὰ διδῆται, διότι εἶναι ἀναπόφευκτα τὰ σφάλματα καὶ αἱ ἐσφαλμένα πρῶτα ἐντυπώσεις δυσκόλως ἀποβάλλονται.

5. Ὁ διδύλος πρέπει νὰ συνηθίσῃ τοὺς μαθητὰς νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ὀρθογραφικὸν λεξικόν.

6. Ὁ διδύλος θὰ βοηθήσῃ πολὺ τοὺς μαθητὰς νὰ μάθουν τὴν ὀρθογραφίαν διὰ τῆς ἐλευθέρως ἀναγνώ-

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Του κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΡ. ΣΤΑΣΙΝΟΥ

*Όπως σ' ἄλη τὴν Εὐρώπῃ μεταπολεμικά, ἔτσι καὶ σέ μᾶς, ἄρχισε μιά ζῶρη συζήτηση σὲ συνέβρια, συνελεύσεις καὶ συμβούλια γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας, ἢ συζήτηση αὐτὴ στὸν τόπο μᾶς δὲν ἀγκάλιασε ὀλόκληρο τὸ πρόβλημα τῆς Παιδείας, λαϊκῆς, μέσης καὶ ἀνώτερης, ἀλλὰ περιορίστηκε ὡς τὰ τώρα, μόνον στὴν ὀργάνωσιν τῆς μέσης παιδείας. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ κείνους ποὺ ἐπιχειρήσανε νὰ ἐξετάσουν τὸ μεγάλο αὐτὸ ζήτημα ἔχον μόνον ἐπαγγελματικὰ ὀλοκλήρα τὸ δημοτικὸ σχολεῖο, τὴ λαϊκὴ παιδεία, ἀλλὰ, καὶ τὸ χειρότερο, προσπάθησαν νὰ λύσουν τὰ προβλήματα γιὰ τὴ καλύτερη ὀργάνωσιν τῆς μέσης παιδείας μὲ τὸν περιορισμὸ τῆς λαϊκῆς παιδείας. Μὲ τὸν ἀκρωτηριασμὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολεῖου, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πλατεῖα βάση τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ δίνει τὴ μοναδικὴ μὀρφωσιν στὰ 9000 ἢ 10000 δηλ. τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Στὸ ἄρθρο τοῦτο θὰ γίνῃ προσπάθεια νὰ ἀντικρισθῶν τὰ προβλήματα γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νοελοληνικῆς Παιδείας ἔχον στενὸν κάρδα καὶ μονόπλευρα, ἀλλὰ πολυπλευρα καὶ πλατεῖα μὲ βάση Ἑθνικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ καὶ ἔχον ἐμπειρικὴ.

Ἡ Παιδεία, ὡς γνωστὸν, εἶναι μιά πρωταρχικὴ ἔθνικὴ καὶ κοινωνικὴ λειτουργία. Ἐργὸ τῆς μέγα εἶναι νὰ εἰσαγάγῃ καὶ νὰ ἐντάξῃ τὴν νέαν γενεὰ στὴν συνολικὴ Ἑθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῶν ὀρίμων, ἀφοῦ τὴν ἐφοδισθῇ μὲ τὴν ἀπαραίτητες γνώσεις, νοήματα καὶ ἰδέες, τὴν ἐξύψωσιν ἠθικὰ καὶ ἀσκήσῃ τὴν δεξιότητές της ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴ ζωὴ. Καὶ σκοπὸς ἱερὸς εἶναι νὰ καταστήσῃ τὴν νέαν γενεὰ τέτοια, ὥστε νὰ συνεχίσῃ τὴν Ἑθνικὴν ζωὴν, νὰ τὴν ὑψώσῃ καὶ νὰ τὴν καλύτεραῦν διαρκῶς.

Γιὰ νὰ προχωρήσῃ στὸ ἔργο της ἡ Παιδεία καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς της χρειάζεται ὀργάνωσιν καλὰ μελετημένην καὶ σύστημα ἄρτια διαρθρωμένον. Ἡ ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι αὐθαίρετη καὶ ἐμπειρικὴ, οὔτε νὰ ἐδοῖ μόνον μιά μικρὴ ἢ ἔστω καὶ μεγάλη μερίδα τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ πρέπει γενικὰ νὰ ἀκολουθηθῇ ἄρχῃς Ἑθνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς καὶ νὰ ἀποβλέπῃ στὸ σύνολο τῶν πολιτῶν καὶ στὴ συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τοῦ ἔθνους.

Εἰδικότερα ἡ ὀργάνωσιν τῆς Νεοελληνικῆς Παιδείας πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνη μὲ τὴν ἱστορικὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους, τὸν πολιτισμὸν τοῦ καὶ τὰ ἰδιαιτέρως. Νὰ στηρίζεται στὶς σημερινῆς συνθήκας τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ, στὶς σημερινῆς ψυχικῆς διαθέσεις τοῦ λαοῦ, νὰ ἀναποκρίνεται πρὸς τὶς ἀνάγκας τοῦ καὶ νὰ ἰκανοποιῇ τὰ αἰτήματα τοῦ.

Πρέπει νὰ τὸν βοηθῇ στὴ λύσιν τῶν σημερινῶν καὶ αὐριανῶν προβλημάτων τῆς Ἑθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς. Νὰ συντρέχῃ τὸν λαὸν

σεως, διότι εἰς αὐτὴν θὰ τοὺς δοθῇ ἡ ἐδουκία νὰ ἴδουν πολλὰς φορές τὰς ἰδίας εἰκόνας τῶν λέξεων καὶ οὕτω νὰ τοὺς ἐντυπωσῶν καλύτερα εἰς τὴν μνήμην. Ἡ πορεία αὐτὴ θὰ ἐφαρμοζέται αὐτοματικῶς ἀπὸ τῆς Γ' τάξεως καὶ ἐπάνω. Εἰς ἕκαστην μεγαλυτέραν τάξιν θὰ εἶναι μεγαλυτέρας αἰ ἀπαιτήσεις μας. Εἰς τὴν Α' καὶ Β' τάξιν αἱ ὑποδείξεις θὰ εἶναι ἀπλοδοτάραι. Εἰς τὴν Α' τάξιν αἱ ὑποδείξεις μᾶς θὰ εἶναι προφορικαί. Εἰς τὴν Β' τάξιν ὁ διδῶν θὰ δίδῃ ὀλίγη ἀντιγραφήν καὶ θὰ ἐκλέγῃ μίαν ἢ δύο λέξεις, τὰς ὁποίας θὰ γράφῃ εἰς τὸν πίνακα καὶ θὰ καλῇ τοὺς μαθητὰς νὰ τὰς προσέξουν καὶ νὰ τὰς γράψουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ τετράδιον τῆς ἀντιγραφῆς τῶν.

(συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

στὴν προκοπὴ καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς χώρας, στὴν ἐξύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ βιωτικοῦ τοῦ ἐπίπεδου. Ἡ ὀργάνωσιν πρέπει ἀκόμη νὰ εἶναι σύμφωνη μὲ τὰ διδάγματα τῆς πείρας καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ στηρίζεται στὰ πορίσματα τῆς ψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ. Ἐπειτα ἡ ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας καὶ οἱ τύποι τῶν σχολείων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος πρέπει νὰ εἶναι τέτοιοι, ὥστε νὰ δίνουν σ' ἄλλους τοὺς πολλούς, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν τοῦ θέου καὶ τὴν οικονομικὴν τοῦς κατάστασιν, τοὺς δυνατοὺς γιὰ μὀρφωσιν πλατεῖαν ἀνάλογον μὲ τὴν ἰκανότητάς τοὺς καὶ τὴν ἀξία τοὺς. Νὰ εἶναι δηλ. ἡ Παιδεία καθολικὴ, ἀνεξοδῆ, ὑποχρεωτικὴ, πλήρης καὶ σύγχρονη. Πλήρης γιὰ τοὺς ἰκανοὺς, πλατύτερη καὶ ἀποδοτικὴ γιὰ τοὺς πολλοὺς, ὥστε νὰ τοὺς εἰσαγάγῃ ἀμέσως στὴ σημερινὴν ζωὴν καὶ τοὺς κἀν ἔτοιμους γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀποτελεσματικὰ τὶς σημερινῆς ἀνάγκας καὶ τὰ αὐριανὰ προβλήματα τῆς ζωῆς. Γιὰ νὰ αὐγεφαλωσῶμε, ἡ ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας πρέπει νὰ στηρίζεται στὸ σημερινὸν καὶ πολιτισμὸν καὶ τὶς παραδόσεις μᾶς στὴ σημερινὴν κατάστασιν, οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ, τῆς χώρας μᾶς ἀπὸ τὴν μὴ μερίαν, στὴν παιδαγωγικὴ ἐπιστήμην καὶ στὴν ὁμογενικὴ καὶ ψυχολογικὴν κατάστασιν τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Οἱ βασικοὶ παραγωγικοὶ κλάδοι τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας, γεωργία, βιομηχανία καὶ ἐμποροναυτιλία εἶχαν ἐξαρθρωθῆ ἀπὸ τὸν πόλεμον, τὴν κατοχὴν καὶ τὸν συρροτισμὸν.

Ἀνασυκροτοῦν μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν βοήθειαν καὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀλλὰ τὰ παραγωγικὰ μᾶς ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐμβάσματα τῶν κερδῶν ἐμποροναυτιλίας δὲν εἶναι ἀρκετὰ νὰ θρῆψουν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ποὺ αὐξάνεται γρήγορα. Ἐτοὶ σήμερον αἰ αὐριὸν ποὺ θὰ λειψῇ ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια, παρουσιάζεται ὀξύτατον τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς, τὸ πρόβλημα γιὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς φυλῆς, τὸ πρόβλημα γιὰ ἕνα κἀπως ἀνεκτὸ ἐπίπεδον ζωῆς.

Ἀνάγκη ἀπόλυτη καὶ ἐπιτακτικὴ ἐπιβάλλει νὰ ἀδρῶσιν τὸ ἔθνικόν μᾶς ἀεδοῦμα γιὰ νὰ θρῆψῶμε τὸν πληθυσμὸν μᾶς. Καὶ ἡ ἀδρῆσι τοῦ ἐλασδῆματος κατὰ τὸν εἰδικόν θὰ γίνῃ ἂν ἀναδιάρθρωσῶμε τὴν οικονομίαν μᾶς, ἂν ἐκμεταλλωτοῦμε ἐπιτακτικὰ τὶς πλουτοπαραγωγικῆς πηγῆς, ἂν κινήσωμε γρήγορα καὶ μεθοδικὰ τὶς γεωοικονομικῆς δυναμείας τῆς χώρας. Ἡ ἀδρῆσι θὰ γίνῃ ἂν ἀποχρήσωμε νέες ἐκτάσεις γιὰ τὴν γεωργίαν μᾶς μὲ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, ἂν ἀξιοποιήσωμε καὶ ὀψώσωμε τὴν παραγωγὴν μᾶς μὲ ἀρδευτικὰ ἔργα, βελτιωμένους σπόρους καὶ νέες φυτείες, ἐπιστημονικὴν μηχανικὴν καλλιέργειαν μὲ συνεταιριστικὴν ὀργάνωσιν τῆς παραγωγῆς, μὲ φύλαξιν καὶ κωνοσοβοποίησιν τῶν προϊόντων ποὺ ἐποχικὰ πλεονάζουν. Ἄν ἰδρῶσωμε βασικὰ ὀδρηλεκτρικὰ καὶ θερμοηλεκτρικὰ ἐργοστάσια. Ἄν ἰδρῶσωμε βασικὰ καὶ βαρεῖες μεταλλουργικῆς βιομηχανίας ποὺ νὰ ἀξιοποιῶν τὰ τόσα μεταλλεύματα μᾶς. Ἀλλὰ ἡ ἀναδιάρθρωσις καὶ πρόδοος τῆς οικονομίας μᾶς δὲν χρειάζεται μόνον κεφάλαια, κτήρια καὶ ἀψυχῆς μηχανές. Χρειάζεται καὶ προϋποθέτει ψυχῆς δυνατές, μυαλὰ ἐξοστρακα καὶ ἀνθρώπους ἰκανοὺς. Ἄνθρώπους μὲ πολλὰς γενικῆς καὶ τεχνικῆς γνώσεις, ἐπιδέξια ἐξαισθητικὰ χέρια, ἀνθρώπους μορφωμένους, φιλοπροσωπευτικούς. Γιατὶ μόνον τέτοιοι ἀνθρώποι μποροῦν νὰ πάρουν στὰ χέρια τὶς ἀψυχῆς μηχανές καὶ νὰ θέσουν σὲ κίνησιν καὶ πρόδοον ὀλόκληρον τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν. Ἄν δμως ἐξακολουθῆσῃ τὸ χαμηλὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδον τοῦ λαοῦ, ποὺ χα-

ρακτηρίζεται ἀπὸ περιορισμένη γενικὴ μὀρφωσιν, λειψιἀγωγή, ἑλλειψῆ ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν, ἀπουσία τεχνικοῦ κατάρτισμο καὶ τεχνικῶν γνώσεων, ὅλα τὰ μεγάλα ἐγγειοβελτιωτικὰ, ἀρδευτικὰ, ἐξηλεκτρικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἔργα, ὅλα τὰ ἀψυχα κεφάλαια θὰ πάνε χαμένα, ὅπως πῆσαν καὶ τὰ ἕλικα τῆς Οὐβρα κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ χρόνια. Ὡστε οὐσιαστικὴ καὶ μόνιμη ἀνασυκρότησις καὶ ἀναδιάρθρωσις τῆς οικονομίας καὶ πρόδοος χωρὶς μὀρφωσιν πλατύτερη, καθολικότερη καὶ πὺ συγχρονισμένη τῶν γεωργῶν, τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων—παραγωγῶν παραγόντων καὶ φορέων τῆς οικονομίας δὲν μποροῦμε νὰ περὶνῶμε χωρὶς καλύτερη καὶ καταλλήλοτερη ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας. Ὁ Ἑλληνοκὸς λαὸς μὲ τὴν εὐφύαν τοῦ ἐνοῦ ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τοῦ τόπου θὰ λυθοῦν τὰ προβλήματα καὶ στρέφεται στὴ μεγίστη πλοσιψηφίαν τοῦ πρὸς τὰ πράγματα, πρὸς τὸν ρεαλισμὸν. Διψᾶει νὰ δῶσιν στὰ παιδιὰ του συγχρονισμένην πραγματικὴν μὀρφωσιν γενικὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν χωρὶς νὰ παῖσι νὰ ἐκτιμᾶ καὶ νὰ σέβεται τὰ ζωογονὰ νάματα τῆς ζωντανῆς κλασσικῆς παιδείας τῶν προγόνων τοῦ.

Ἡ Ἑλλάδα κοιτᾶ καὶ κληρονόμος τοῦ ἐξοχου Ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὴν λαμπρὴν ἐκπαιδευτικὴν τὴν παράδοσιν καὶ νὰ δικαιώσῃ τὸν τίτλον τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ παράγοντα στὴν Βαλκανικὴν καὶ τὴν Ἑγγύην Ἀνατολήν. Καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ ἂν τὸ ἐκπαιδευτικὸν τῆς οὐσίας δὲν δημιουργεῖ μόνον 2—3, 5—10 μεγάλους σοφοὺς ἢ μορφωμένους ἀρκετὰ μιά μεγάλη μερίδα τῶν πολιτῶν της, ἀλλὰ ἂν ἐξυψῶναι τὴν μέγαν, τὴν ἀνώμονη μάζαν τοῦ λαοῦ της. Ἐπειτα ἡ θέση μᾶς μεταξὺ 3 Ἡπείρων καὶ ἀνάμεσα σὲ λαοὺς πολυπληθετέρας μὲ φυσικοὺς πόρους πλουσιώτερος ἀπὸ τοὺς δικούς μᾶς ἐπιβάλλει σὲ μᾶς μὀρφωσιν πλατεῖαν καὶ ἐπιστημονικὴν. Γιατὶ μόνον μὲ αὐτὴ θὰ ἀντιπεξέλθωμε στὸ φυσικὸ ἀνταγωνισμὸν καὶ στὶς σύγχρονες καὶ μελλοντικῆς ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκας.

Ἡ νέαν ἀνώμονη γενεὰ, τὰ παιδιὰ, ποὺ πρέπει νὰ εἰτοιμαθοῦν γιὰ νὰ ἐνταχθοῦν στὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν ὀρίμων, δὲν ἀναπτύσσονται καὶ δὲν ἐξελλίσσονται οὐτόμα καὶ ἀπότομα, ἀλλὰ ἀργὰ, διαδοχικὰ καὶ κατὰ βαθμίδες. Οἱ Ἀρχαῖοι (Ἰπποκράτης, Ἀριστοτέλης), οἱ νεώτεροι ψυχολόγοι (Στέρν, Μπὸλερ κ. ἄ.) καὶ οἱ παιδαγωγοὶ μᾶς παραδέχονται διττὴν ὁμοτικὴν, ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξέλιξιν χωρίζεται σὲ βαθμίδες ἀπὸ τὴν 1—7 ἔτος, ἀπὸ τὴν 7—14 ἔτος καὶ ἀπὸ τὴν 14—18—21 ἔτος. Τὸ παιδί, νήπιον ἀπὸ 1—7 ἔτος, μὲ ἀδύνατον σῶμα καὶ ἀνεξέλικτες ψυχοπνευματικῆς προδιαθέσεις, κινεῖται ἐκτὸς ὁρμῆς, μῆσα στὸ στενὸν περιβάλλον τοῦ σπιτιοῦ ἢ τῆς μικρῆς γειτονίας. Τὸ παιδί ἀπὸ τὸ 7—14 ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ἀπλώνει τὸν κύκλον τῶν γνώσεών του, οὐ γὰρ γὰρ, στὸ σχολεῖο, στὸ χωριὸν, στὴν πόλιν, στὴ σπηνὴ ἢ εὐρύτερον πατρίδα καὶ κατόπιν στὸν κόσμον. Ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὰ 12—14 χρόνια του τὴν ἀσθησιν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου καὶ τὶς ἀνώτερες διανοητικῆς ἰκανότητες, τῆς συνδυαστικῆς φαντασίας, τῆς κριτικῆς, τῶν συλλογισμῶν. Γίνεται τότε ἰκανὸν γιὰ νὰ ἀφομοιώσῃ καὶ νὰ κἀν ζωντανὸν καὶ ἐνεργητικὸν κτῆμα τοῦ γνώσεως, ἰδέας καὶ νοήματα γιὰ τὸν κόσμον ποὺ τὸ περιβάλλει καὶ γιὰ τὴν ζωὴν ποὺ τὸ ἐξοχῆται. Τότε γύρω στὸ 14 χρόνον τῆς ἡλικίας τοῦ ἔχει δυναμώσει τὸ σῶμα του, ἀναπτυχθῆ τὸ πνεῦμα του, γεμίσει ἡ ψυχὴ του ἀπὸ ἠθικὰ συναισθήματα. Καὶ τότε 14 ἔτων εἶναι

σχετικῶς ὄριμον νὰ εἰσέλθῃ στὴν Ἑθνικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῶν ὀρίμων καὶ νὰ προσαρμῶσῃ σ' αὐτὴν ὡς μαθητευόμενος ἐργάτης, γιὰ νὰ καταστῇ στὰ 16—18—21 χρόνια του μὲ ἀτομικὴ ἐπιμὀρφωσιν, γενικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ, παραγωγικὴ καὶ ὀπεῦθον μέλος τῆς κοινωνίας.

Ἀπὸ τὴν συντομώτατη αὐτὴ ἐκθεσὴ διαπιστώνεται, διὸ οἱ ἀνάγκας καὶ τὰ προβλήματα, ὁ πολιτισμὸς μᾶς καὶ ἡ θέση μᾶς στὸν κόσμον καὶ ἡ ψυχολογία τοῦ παιδιοῦ ἐπιβάλλουν πλατεῖαν γενικὴν καὶ εἰδικὴν μὀρφωσιν ἔως τὰ 16 χρόνια καὶ προσαρμῶσιν τῶν τῶτων τῶν σχολείων καὶ βαθμίδων τῆς Παιδείας στὶς βιολογικῆς βαθμίδες τοῦ 7—14—18—21 ἔτων τῆς ἡλικίας τῶν παιδιῶν καὶ τῆς νέας γενεᾶς.

Καὶ τώρα ἐρωτᾶται: Ἡ σημερινὴ ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας μᾶς, τὸ τωρινὸν ἐκπαιδευτικὸν μᾶς σύστημα, ἀναποκρίνεται στὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, στὶς ἀνάγκας καὶ τὰ προβλήματα τῆς καὶ στὶς βαθμίδες τῆς βιοψυχολογίας τοῦ παιδιοῦ καὶ τῶν νέων; Βοηθεῖ στὴν ἐπιβίωσιν τῆς φυλῆς, τὴν ἀνασυκρότησιν καὶ τὴν προκοπὴν τῆς χώρας καὶ εἶναι σύμφωνη μὲ τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀκολουθεῖ τὴν πρόδοον τῶν ἄλλων λαῶν;

Σήμερον ἔχομε ἕνα ἔχρονον δημοτικὸν σχολεῖο γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ 6—12 χρόνια τῆς ἡλικίας τῶν καὶ μιά μονότροπὴ μέση παιδεία γιὰ λίγα παιδιὰ ἀπὸ τὰ 12—18 χρόνια τους. Τὸ δημοτικὸν σχολεῖο δέχεται στὴν Α' τάξιν παιδιὰ 6 χρόνων ἀδύνατα σωματικὰ καὶ ἀνεξέλικτα ψυχοπνευματικὰ, νήπια ποὺ δὲν μποροῦν νὰ προσαρμῶσθον ἐνκόλα τὴν ὑποχρεωτικὴν μὀρφωσιν μὲ τὸ τυροβάστακον γι' αὐτὰ φορτίον της. Γι' αὐτὸ στὴν Α' τάξιν ἀπορρίπτονται κἀθε χρόνο τὰ 40 ὄχι τῶν παιδιῶν καὶ μαραζῶντων ἄσπυρα νὰ τελειώσουν τὴν Α' τάξιν. Ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποὺ τελειώσων τὸ Δημοτικὸν σχολεῖο στὰ 12 χρόνια τους λίγα, πολὺ λίγα, πᾶνε στὸ γυμνάσιον. Τὰ ἄλλα, ποὺ εἶναι καὶ τὰ περισσότερα, τριγυρίζουν ὀκα καὶ κεί. Γιατὶ ἀδύνατα σωματικὰ μὲ λίγες γνώσεις—ἰδέες καὶ μὲ ἀνάσκητες δεξιότητες δὲν μποροῦν νὰ ἐνταχθοῦν στὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῶν ὀρίμων, οὔτε νὰ προσαρμῶσθον σ' αὐτὴν, προτὸν φθάσουν τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Ἐτοὶ γίνονται βάρος τῆς οἰκογενείας τῶν, παραστρεπίζον ἢ μπαίνουν πρῶρα στὴν βιοπάλην ἢ ἀποτελέσματα καταστρεπτικὰ γιὰ τὴν ὄγεια, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν κοινὴν προκοπὴν. Ἡ μὀρφωσιν τοῦ ἔχρονου δημοτικοῦ ἔως τὸ 12ον ἔτος τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἶναι λειψὴ καὶ στενὴ. Γιατὶ τὰ παιδιὰ καὶ νὰ θαλοῦν, δὲν μποροῦν νὰ ἀφομοιώσουν τὶς ἀπαραίτητες γνώσεις καὶ νὰ ἀσκήσουν τὶς δεξιότητες ποὺ χρειάζονται σήμερον ἢ ζωῆς, γιὰ λόγους καθαρά βιολογικοὺς καὶ ψυχολογικοὺς. Γιὰ τὴν ὁμοτικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτὴ ἀνωριμότητα τῶν παιδιῶν ὁ νόμος δὲν ἐπιτρέπει σ' αὐτὰ τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν προτὸν συμπληρῶσιν τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. Ἡ μέση παιδεία μὲ τὸν μονότροπον χαρακτήρα (γυμνάσιον καὶ λίγες ἐμπορικῆς σχολαίς) καὶ τὴν κλασσικὴν μὀρφωσιν ἐτοιμάζει τὰ παιδιὰ περισσότερα γιὰ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ λιγώτερον γιὰ τὴν ἄμεση μετάβασιν στὴν ζωὴν. Ἐτοὶ, ἡ ὀργάνωσιν τῆς Παιδείας μᾶς σήμερον μοιάζει μὲ πυραμίδα ποὺ φροντίζει ἀπὸ τὴν Α' τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ ὡς τὴν τελευταία τοῦ Γυμνασίου νὰ προετοιμάσῃ τοὺς 1000—2000 ὑποψηφίους φοιτητὰς τῶν Πανεπιστημίων. Καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ εἰποῦμε, διὸ 1 ἑκατομ. παιδιὰ τῶν δημοτικῶν σχολείων παίρνουν μὀρφωσιν λειψὴν καὶ στενὴν γιὰ νὰ εἰτοιμαθοῦν τὰ 100 χιλ. παιδιὰ τῆς μέσης παιδείας. Καὶ τὰ 100 χιλ. παιδιὰ

της μέσης παιδείας παίρνουν μόρφωση μονόπλευρη και σχεδόν ανεδαφική με μορφωτικά στοιχεία χρήσιμα μόνον σε 500—1000 παιδιά που θα βυθίζονται επίσημα. Έτσι οι πολλοί θυσιάζονται για τους ελάχιστους και η παιδεία μας άουγχρόνιστη και μονόπλευρη έχει γίνει αντιδημοκρατική.

Ο βασικός νόμος περί δημοτικών σχολείων του 1834 όριζε 7χρονο το δημοτικό σχολείο, ανεξάρτητο από τη μέση, με αυτότελεια μορφωτική και πρακτικά μαθήματα όπως η άγρονομία, η κηπουρική, η δενδροκομία, η βομβυκοτροφία, η μελισσοτροφία. Το Δίπλωμα του 1882 και τα νομοσχέδια του 1888, 6 ν. ΒΤΜΘ' του 1895 το όριζαν 6χρονο. Τα νομοσχέδια Εύταξια 1899 7χρονο, τα νομοσχέδια 1913 6χρονο. Ο ν. 4397 του 1929, που ήλθε ύστερα από 100 χρόνια έλευθέρης ζωής, το όριζε πάλι 6χρονο, πράγμα που όλοι κατακρίνανε ως λίγο. Γιατί αν από το 1834 και 1899 με τη μικρή και ανεξέλικτη Έλλάδα οι νομοθέτες ήθελαν 7χρονη υποχρεωτική μόρφωση για τον Έλληνα λαό, το 1929 με διπλάσια και πιο εξέλιγμένη την Έλλάδα έπρεπε το δημοτικό μας σχολείο να γίνει 8χρονο.

Η διάρθρωση των βαθμίδων Λαϊκής και Μέσης παιδείας ήταν πάντοτε απάλληλη, για να γίνει παράλληλη το 1937 με 8χρονο γυμνάσιο. Τότε τα παιδιά που ήθελαν να πάνε στο γυμνάσιο έπρεπε να φύγουν από την Δ' του δημοτικού. Και έιχαμε παραλληλία των 2 πρώτων τάξεων του διαξίου γυμνασίου με τις Ε και Στ' τάξεις του δημοτικού. Η παραλληλία αυτή έχει πολλά μειονεκτήματα και είχε για μας καταστροφικά αποτελέσματα. Έκανε το δημοτικό σχολείο ούσιαστικά 4χρονο, γιατί οι τελευταίες τάξεις του έμειναν άτροφικές με λίγους μαθητές που καθημερινά έφευγαν. Εγείμια δεσά παιδιά δεν μπορούσαν να φοιτήσουν στις πρώτες παράλληλες γυμνασιακές τάξεις με αίσθημα πικρίας και μίσους για τα γυμνασιόπαιδα και τα τραυματίζε με ένα έντονο συναίσθημα άτομικής και κοινωνικής κατωτερότητας. Έπειτα η συγκέντρωση παιδιών στο γυμνάσιο με διαφορά ηλικίας 10—18 έτιων και ο συναγελασμός γεννούσε χίλια δυο προβλήματα, διδακτικά, προσαρμογής των καθηγητών στα διαφέροντα κάθε ηλικίας, προβλήματα παιδονομικά, ήθικα, παιδαγωγικά και άλλα δύσκολα στη λύση τους. Απ' την άλλη μεριά οι φτωχοί χωρικοί που θέλουν να μάθουν το παιδί τους γράμματα τό έστελναν από 10 χρονών στο μακρινό γυμνάσιο της επαρχίας, εξέδουσαν, ότι είχαν και δεν είχαν, και επειδή δεν είχαν τόσα χρήματα για 8 χρόνια σπουδών, έπαιρναν τα παιδιά τους από το γυμνάσιο μετά 2—3 χρόνια μισογυμνασιασμένα και άπογοητευμένα.

Άλλοι πλουσιότεροι χωρικοί τρέναν στις πόλεις κι έτσι το 8χρονο γυμνάσιο μαζί με τόλλα κακά σύνοους και την άστυφιλία. Γι' αυτό το σύστημα της 8χρονης μέσης παιδείας έπαισε και τό άφραση να πεθάνη. Τελευταία όμως φαίνεται να ξαναζωντανεύει στη σκέψη και στις προσπάθειες μερικών. Έτσι ακούσαμε πως πρέπει να γίνει η μέση παιδεία 7χρονη. Και επειδή δεν μπορεί να παραταθή η φοίτηση πέρα από το 18ο έτος της ηλικίας των παιδιών, οπτε να υποστηριχθή σοβαρά η έλάττωση των 6 χρόνων του δημοτ. σχολείου ή η παραλληλία των τάξεων, βρήκαμε άμέσως η λύση, βολική, άραία, ανεξόδι.

Να πηγαίνουν τα παιδιά στο δημοτικό σχολείο από τα 5 τους χρόνια (νήπια δηλ.) να φοιτούν έπί 6 χρόνια ως το 11ο έτος της ηλικίας τους και από τα 11—18 να κρατάη η μέση παιδεία σε δύο κύκλους σχολείων, έναν κατώτερο και έναν άνωτερο. Μερικοί μάλιστα από τους άσηγητάς φρόντισαν να στηρίξουν τη λύση

αυτή και με έπιστημονικά επιχειρήματα. Και έβλεπα, ότι αυτό γίνεται σε πολλά πολιτισμένα κράτη και γίνετανε και σε μās με τον νόμο του 1834.

Μ' όλο το σεβασμό που τρέφουμε στις αντίθετες γνώμες, δέ έπιτραπή να αναφέρω, ότι σε κανένα κράτος του κόσμου δεν μπαίνουν τα παιδιά στο υποχρεωτικό δημοτικό σχολείο από τα 5 τους χρόνια, εκτός από την Άγγλία. Άλλά στην Άγγλία τα 2 πρώτα χρόνια του βασικού σχολείου άποτελούν **εξωσχολική βαθμίδα (5—7 έτιων) επαγγελματικού νηπιαγωγείου** και όχι δημοτικού σχολείου οάν το δικό μας. Σε όλα τα άλλα κράτη τα παιδιά μπαίνουν στο δημοτικό σχολείο από 6 ή 7 τους χρόνια. Μένουν έκει 7—8 και 9 χρόνια όπως φαίνεται από τον ακόλουθο πίνακα που σχηματίσαμε από την Annaire internationale de l' education et de l' enseignement, 1933 της Societe des Nations:

Κ ρ α τ η	Έτι λαϊ κής παιδ.	Ηλικία υποχρ. φοιτήβ.
Άλβανία.....	6	7—13
Πρωσία.....	12	6—18
Βέλγιο.....	8	6—14
Βουλγαρία.....	7	7—14
Ισπανία.....	8	6—14
Άμερική.....	9	7—16
Γαλλία.....	7—9	6—13,15
Άγγλία.....	9,11	5—15,16
Πολωνία.....	7	7—14
Σουηδία.....	7	7—14
Έλβετία (Ζυρίχη).....	8	6—14
Τσεχοσλοβακία.....	8	6—14
Τουρκία.....	8	7—15
Έλλάς.....	6	6—12

Ο πίνακας αυτός δείχνει ότι μόνον στην Έλλάδα φεύγουν τα παιδιά 12 χρονών από το σχολείο. Ένω σ' όλα σχεδόν τα κράτη φεύγουν 14 και 15 και 16 χρονών. Και μόνον έμεις έχουμε 6χρονο δημοτικό σχολείο, ενώ όλοι οι πολιτισμένοι λαοί, άκόμη και οι γειτονές μας έχουν 7χρονο και 8χρονο.

Ο νόμος του 1834 που όριζε να μπαίνουν τα παιδιά 5 χρονών στο σχολείο ούδέποτε εφαρμόστηκε στην ολότητά του, και όπου εφαρμόστηκε είχαμε στα πρώτα χρόνια το δημοτικό δύο τάξεις, την πρώτη μικρή και την πρώτη μεγάλη. Γιαυτό η διάταξη αυτή καταργήθηκε το 1892 και όρίστηκε ως έτις εισόδου στο δημ. σχολείον τό 6ο συμπληρωμένο. Αφού στα τελευταία 60 χρόνια (1892—1952) που μπαίνουν τα παιδιά στο σχολείο 6 χρονών, άπορρίπτονται τα 40 οιο, φαντασθήτε τι θα γίνει αν έρχονταν στο σχολείο νήπια 5 χρονών. Νήπια άδύνατα σωματικά, ανεξέλικτα ψυχοπνευματικά, και άωρα για υποχρεωτικά μαθήματα. Έπειτα αφού τώρα που βγαίνουν 12 χρονών από το σχολείο, τα παιδιά δεν μπορούν να μάθουν, ότι χραιζόζται και να ένταχθούν στη ζωή όπως άποδείξαμε παραπάνω, πως θα ένταχθούν στην κοινωνία τα παιδιά των 11 έτιων που θα βγούν από δημ. σχολείο όπως τόθέλω οι μεταρρυθμιστά της Μέσης Παιδείας; Και αφού μόνον 14 έτιων έπιτρέπεται από την κοινωνία, την ύγιεινή και τον νόμο να μπουν τα παιδιά στην πρακτική ζωή, πού θα πάνε από τα 11 έως τα 14 χρόνια τους; Στο δρόμο; Και είναι έπιστημονική μια τέτοια όργάνωση της παιδείας; είναι έθνική; είναι σκόπιμη; είναι ώφέλιμη; Ρωτάμε πρώτα τους έισηγητάς της και δεύτερα κάθε άμερόληπτον άνθρωπο. Είναι οσωτό να μένουν άμφορωτα με λίγα κολυβογράμματα τό 9)10 του έλληνικού λαού και να πετιόνται στο δρόμο και στην άνομη της μικρής ηλικίας τους μόνον και μόνον γιατί πρέπει η μέση παιδεία του 1)10 των παιδιών να γίνει 7χρονη; Μοι φαίνεται πως δεν έξερτάσσουν λίγο καλύτερα τις συνέπειες

που έχουν οι προτάσεις των, οι ίδιοι που προτείνουν να μπαίνει το παιδί στο δημ. σχολείο από τό 5 έτος θα αναθεωρήσουν τις σκέψεις και τις αποφάσεις των. Η λύση για την έπίσοδο των παιδιών στο σχολείο από 5 έτος και η λύση που ρίχνει τα παιδιά στο δρόμο και στη βιοπάλη από τό 11 έτος της παιδικής ηλικίας είναι άντιστημονική, είναι λύση άπαραδέκτη για την έλληνική παιδεία του έθνους. Όργάνωση του έκπαιδ. συστήματος που άφήνει με λειψή μόρφωση και δίδωνει άωρα πνευματικά και σωματικά τό 9ο των παιδιών από τό σχολείο δεν είναι λύση έθνική, δεν είναι ανθρώπινη. Λέγεται ότι τό 6 χρόνια της μέσης Παιδείας είναι λίγα και πρέπει να αύξηθούν γιατί οι γνώσεις έγιναν πολλές. Έως τό 1929 είχαμε 11 χρόνια συνολικά δημοτικής και μέσης παιδείας, όπως είχε και η Γαλλία. Έπειτα τό αύξησαμε σε 12, 6 στο δημοτικό και 6 στο γυμνάσιο. Οι γνώσεις είναι άπέραντες και θα αύξάνονται πάντοτε και κάθε ήμερα. Άν άκολουθήση την αύξηση αυτή το σχολείο, τότε άρθρη έποχή πού ό άνθρωπος θα πρέπει να φοιτά στο σχολείο έως τό 40—50—70 χρόνια της ζωής του. Και επειδή φυσικά αυτό δεν μπορεί να γίνει, θα γίνεται πάντοτε μια έπιλογή των γνώσεων που υποχρεωτικά πρέπει να μάθουν οι μαθητά. Και την έπιλογή αυτή θα πρέπει να κάνει και η μέση Έλληνική παιδεία σήμερα με καλύτερη όργάνωση και διαφοροποίηση των σχολείων της, όπως κάνουν και όλα τα άλλα κράτη.

Η σημερινή λοιπόν όργάνωση της παιδείας, 6χρονο δημοτικό, 6χρονο μονοκόμητο γυμνάσιο και η προτεινόμενη 7χρονη μέση παιδεία με τό άκρυσματόκο του δημοτικού σχολείου δεν άνταποκρίνεται στις σημερινές άνάγκες του Έλληνικού λαού και δεν μορφώνει πραγματικά τα παιδιά ούτε και τα έτοιμάζει για τη ζωή.

Σήμερα ό 12ετής άπόφοιτος του δημ. σχολείου δεν μπορεί να γίνει ούτε καλός γεωργός, ούτε καλός τεχνίτης, ούτε καλός μικροεπαγγελματίας, ούτε καλός εργάτης βιομηχανίας, ούτε καλός μικροεπάλληλος. Γιατί η σημερινή εξέλιγμένη γεωργία με τις έπιστημονικές καλλιέργειες και την συνεταιρική όργάνωση της παραγωγής, θέλει άνθρωπος μορφωμένους και φιλοπροσθετικούς, πού δεν μπορεί να έτοιμάσει το σημερινό 6χρονο δημ. σχολείο. Η βιοτεχνία και μικροβιομηχανία με τα τέλεια μηχανικά εργαλεία και τα σύγχρονα υλικά σχέδια, η μεγάλη βιομηχανία με τις πολύπλοκες μηχανές και όλα τα επαγγέλματα με τις σημερινές εξέλιγμένες συνθήκες και όργανώσεις, θέλουν ανθρώπους τεχνικά μορφωμένους και έπιδείξια άσκημένους. Και τέτοιους άνθρωπους δεν παρασκευάζει το 6χρονο δημ. σχολείο, γιατί δεν έχει ώριμα παιδιά και μέσα. Η μέση παιδεία με την κλασσική της μόρφωη, μορφώνει για τό Πανεπιστήμιο και όχι για την άμεση πρακτική ζωή. Έτσι τό σημερινό Έλληνικό έκπαιδευτικό σύστημα δεν βοηθάει στην προκοπή της χώρας και στην ύψωση του πολιτισμού της.

Στα ξένα κράτη γίνονται μεταπολεμικά μελέτες και προσπάθειες για την αναμόρφωση και αναδιάρθρωση της παιδείας. Στη Μ. Βρετανία ό νόμος Μπάτλερ τώ 1944 όρίζει: Α' Για την λαϊκή παιδεία: παιδικός σταθμός για παιδιά 2—5 έτιων. Υποχρεωτική νηπιαγωγεία για παιδιά 5—7 έτιων, Δημοτικά σχολεία για παιδιά 7—15 έτιων σε 2 κύκλους και υποχρεωτικά τα μετακαταδευτικά μαθήματα για εργαζόμενα παιδιά 15—16 έτιων.

Β' Για τη μέση παιδεία: προαιρετική φοίτηση σε κλασσικά γυμνάσια, πρακτικά λύκεια, τεχνικά, έμπορικά, καλλιτεχνικά και ανεξάρτητες σχολεία για τα παιδιά 15—18 έτιων. Άνωτερα μετακαταδευτικά μαθη-

ματα για εργαζόμενα παιδιά 15—18 έτιων.

Στη Γαλλία η έπιτροπή Λανζεβέν προτείνει Α' για τη λαϊκή παιδεία: νηπιαγωγεία για τα παιδιά 4—7 έτιων. Δημοτικά σχολεία για τα παιδιά 7—15 έτιων με κύκλο προανατολισμού στο άνωτερο τμήμα. Β' Για τη μέση παιδεία θεωρητικά, πρακτικά και τεχνικά σχολεία για τα παιδιά 15—18 έτιων. Γ' Επαγγελματικά μαθήματα για παιδιά 15—16 έτιων.

Τό Άμερικό σύστημα έχει: Α. Για τη λαϊκή παιδεία, νηπιαγωγεία για παιδιά 3—6 έτιων. Δημοτικά σχολεία για τα παιδιά 6—14 έτιων, στις περισσότερες πολιτείες. Β. Για τη μέση παιδεία Γυμνάσια και Κολλέγια με ποικίλα τμήματα για τα παιδιά 14—18 έτιων. Γ' Πρακτικά έμποροφωτικά μαθήματα για παιδιά 14—16 έτιων.

Η σημερινή όργάνωση της παιδείας στην Άγγλία και Άμερική, οι τάσεις της προπολεμικής Γερμανικής παιδαγωγικής (Ράιν, Άουστριακό σχέδιο σχολείων) και τό Γαλλικό σχέδιο προτιμούν την ένιαία όργάνωση της παιδείας σε εϋθύγραμμο σχήμα με δύο κυρίως επάλληλες βαθμίδες: την υποχρεωτική της λαϊκής έως τό 14, 15, 16 έτος της ηλικίας και την προαιρετική της μέσης από τό 14 ή 15 έτος. Για τα παιδιά πού δεν θα φοιτήσουν στη μέση παιδεία έχουν διετή κύκλο επαγγελματικού προανατολισμού και πρακτικών μαθημάτων από τα 15—16 χρόνια της ηλικίας τους. Τα συστήματα και τις τάσεις αυτές πρέπει να άκολουθήσουμε και μες. Είδαμε ότι βασικοί σταθμοί για την ψυχοσωματική ανάπτυξη και πνευματική εξέλιξη του παιδιού είναι τό 14ον έτος της ηλικίας του και τό 7ον. Επειδή γύρω από τα 14 χρόνια του γίνεται το παιδί ώριμο σωματικά και πνευματικά να εισέλθει στην κοινωνική ζωή του ώριμου, πρέπει μέχρι της ηλικίας αυτής να φοιτά υποχρεωτικά στο σχολείο. Έτσι πρέπει να έχουμε: Α' υποχρεωτική λαϊκή παιδεία ως τό 14 έτος της παιδικής ηλικίας: με νηπιαγωγεία για τα παιδιά 4—6 έτιων και δημοτικά σχολεία 6 χρονών για τα παιδιά 6—14 έτιων, με μαθήματα επαγγελματικού προανατολισμού στο άνωτερο τμήμα τους, ανάλογο με τις τοπικές συνθήκες και άνάγκες. Β' προαιρετική μέση παιδεία για παιδιά 14—18 έτιων, διαφοροποιημένη σε κλασσικά, πρακτικά, τεχνικά και επαγγελματικά σχολεία, ανάλογο με τις κλίσεις, τα διαφέροντα των παιδιών και τις πρακτικές άνάγκες της έποχής. Αυτό είναι τό καλύτερο, τό έπιστημονικότερο, τό πιο συγχρονισμένο και τό πιο κατάλληλο για μέσά σύστημα σχολείων. Καταλαβαίνουμε πολύ καλά ότι, σήμερα με τη νοοτροπία πού έχουν πολλοί της μέσης και της άνωτερης παιδείας, με τις οικονομικές συνθήκες, και με την έλλειψη προσωπικού και διδασκάλιων για τη λαϊκή παιδεία, ένα καθολικό 6χρονο δημοτικό σχολείο δεν μπορεί άμέσως να θεοπισθή. Μπορεί όμως να μετατραπεί άμέσως τα πρώτα δημοτ. σχολ. των Παιδαγωγικών Άκαδημ. και τα Πειραματ. των Πανεπιστημίων σε διαξία, όπως και άλλα δημοτ. σχολεία στις έδρες των Γενικών Έπιθεωρητών. Έπειτα από 2 χρόνια να μετατραπούν άλλα 100 σχολεία στις έδρες των Έπιθεωρητών των Δημοτικών σχολείων σε διαξία. Και να μετατρέπονται κάθε χρόνο, ώστε μετά 20 χρόνια να μπορούμε να κάνουμε τη λαϊκή μας παιδεία 8χρονη. Τότε θα μπορούμε να κάνουμε και τη μέση παιδεία 4χρονη με διαφοροποιημένα σχολεία άποδοτικότερα. Για την ώρα, τα παιδιά πού άποφοιτούν από τό δημοτικό σχολείο και δεν πάνε στα σχολεία της μέσης παιδείας πρέπει να συμπληρώνουν τη μόρφωσή τους, γενική και επαγγελματική προανατολισμού, με υποχρεωτικά βραδύνα μαθήματα από σημερινή μας δημοτικά σχολεία, με μελετημένο πρό-

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 13 - ΤΗΛΕΦ. 36-547

Έτησια συνδρομή του Διδακταλικού Βήματος . Δραχ. 35.000
Τιμή του φύλλου 1.500
Διὰ τὰς Σχολικὰς Έφορείας 100.000

" DIDASKALIKON VEMA.,
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE: 13 FILOTHEI ST., ATHENS (GREECE)

" DIDASKALIKON VIMA.,
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX: RUE FILOTHEI 13 ATHÈNES (GRÈCE)

© **ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ** ©

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Η δργάνωσίς μας άγρυπνεί διὰ τὴν περιφρούρησιν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου καὶ φιλοδοξεῖ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀρτίωσιν αὐτοῦ, διότι τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον εἶναι τὸ σχολεῖον τοῦ Ἔθνους, εἶναι ἡ πηγὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντλήσῃ δυνάμεις ἡ ψυχὴ τοῦ Ἔθνους, διὰ νὰ ἀνέρχεται εἰς τὰς κορυφὰς τῶν μεγάλων ἀνθρωπίνων ἔργων.

Δὲν μᾶς κινοῦν ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα εἰς τὸν ἀγῶνά μας αὐτόν, μᾶς κινεῖ ἡ πίστις μας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀγρυπνοῦμεν, διότι πᾶσα βολὴ κατὰ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου φοβούμεθα, δεῖ θὰ τραυματίσῃ θανάσιμος τὸ Ἔθνος.

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν ἄρθρον τοῦ συναδέλφου κ. Στασινοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον καταδεικνύεται τὸ ἀνακριβὲς τῶν ἱσχυρισμῶν, καθ' ὅδους εἰς ἄλλας Ἑθνοπαϊκὰς χώρας ἔχει περιορισθῆ ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως εἰς τὸ Στοιχειώδες σχολεῖον. Παρεκτός αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἁρθροῦ ὁ κ. Στασινοῦς δι' ἀμαχητῶν ἐπιχειρημάτων ἐμφανίζει τὴν ἀξίαν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ καταδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρτίωσεως τούτου.

Συνιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσιν τῆς ἐμπειριστατωμένης μελέτης τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου.

ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΑ ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ

Πληροφροῦμεθα, δεῖ εἰς ὠρισμένα διαμερίσματα τῆς Κρήτης διορίζονται ὡς προσωρινοὶ διδάσκαλοι ἀπόφοιτοι Γυμνασίου.

Διαμαρτυρούμεθα διὰ τὸ ἄσπον αὐτό, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀποδεικνύεται, δεῖ ἀκόμη δὲν κατενόηθη ἡ ὑψίστη ἀποστολὴ τοῦ Δημίου.

Θὰ σπέρῃ νὰ κατανοηθῆ ἀπὸ τοὺς πάντας, δεῖ ἡ ἀνάγκη τῆς συνετηρήσεως τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιβάλλει νὰ στρέψωμεν στοργικὰ, σοβαρὸν καὶ φωτεινὸν τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον.

Ἄς ἐλπίσωμεν δεῖ θὰ συνέλθουν οἱ ἡμαρτάνοντες.

*

ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΟΡΙΣΜΩΝ

Παραπονοῦνται πολλοὶ ἐκ τῶν διορισθέντων, δεῖ παρελείφθησαν, ἐνῶ εἶχον τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα, διὰ νὰ διορισθῶν ἄλλοι χωρὶς νὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς διορισθέντας προσόντα.

Θέτομεν τούτο ὕπ' ὄψιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μὲ τὴν βεβαιότητα, δεῖ κατὰ τοὺς διορισμοὺς, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσουν, θὰ δικαιωθῶν οἱ ἀδικηθέντες.

ΑΙ ΓΙΝΩΜΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Τὸ Σὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν ἀπεφάνθη, δεῖ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν μαθητῶν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ τοῦ 5ου ἔτους.

Τὰ τρωτὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἐκθέτομεν εἰς τὸ κύριον ἄρθρον.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ Βήματος ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σ. Καλλιὰφα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται γνῶμαι, πρὸς τὰς ὁποίας διαφωνοῦμεν. Τὸ σημερινὸν ἄρθρον μας λόγῳ τῆς ἐκτάσεώς του δὲν ἦτο δυνατόν νὰ περιλάβῃ καὶ τὰς ἐπὶ τὸν γινωμῶν τοῦ κ. Καλλιὰφα παρατηρήσεις μας, τὰς ὁποίας ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐμφανίσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον. Πιστεύοντες εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον δὲν φοβούμεθα τὰς καταλοπροαιρέτους ἀντιθέτους γνώμας. Ἀντιθέτως θέλομεν νὰ διεξαχθῆ ἐπ' αὐτῶν συζήτησις, διὰ νὰ ἐμφανισθῆ ἡ ἀλήθεια. Ὅθεν, εὐχαρίστως θὰ ἐδεχόμεθα νὰ φιλοξενησῶμεν πᾶσαν ἀντίθετον γνώμην καὶ νὰ συζητήσωμεν ἐπ' αὐτῆς.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΑΡΑΓΚΕΣ

Ἐνας Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐπισκέφθη πρὸ διετίας, περίπου, τοὺς περὶ τὴν Πρωτεύουσαν συνοικισμοὺς καὶ ἔμεινε κατὰπληκτος ἀπὸ τὸ θέαμα τῶν ἐλπίων παραγκῶν, ποὺ ἀπὸ πολλῶν ζῶντων ἔχρησμευαν ὡς δημοτικά σχολεῖα. Ἐδάκρυσε τότε ὁ αὐταίσθητος Ὑπουργός, δεῖαν εἶδε τις ἐτοιμόρροπος αὐτῆς παράγκες καὶ διελάλησεν, δεῖ εἶναι μέγα τὸ αἶσχος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ποὺ ἠνείχετο τὴν ἀθλίαν αὐτὴν κανάστασιν.

Τὸ αἶσχος αὐτὸ δὲν κατῶρθωσε νὰ ἐξαφανισθῆ ὁ Ὑπουργὸς ἐκεῖνος, ἀλλ' οὔτε καὶ οἱ διάδοχοί του εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, διότι . . . διότι δὲν ἀντεῖχεν ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν καταλλήλων διδακτηρίων.

Ἐπενέβη ὁμοῦ καὶ ἐβῶ σήμερα ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια. Ἡ στοργικὴ Μεγάλῃ Μητέρα τῶν παιδιῶν, ἡ Βασιλισσά μας, εἶδε τὸ αἶσχος αὐτὸ καὶ εἰς τὸ πρόγραμμά τῆς ἀνεγρσεως διδακτηρίων εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα συμπεριέλαβε καὶ τὴν ἀνέγερσιν ὀγεινῶν καὶ εὐπροσώπων διδακτηρίων εἰς τὴν θέσιν τῶν περιφθῶν παραγκῶν.

Ὅθω, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα οἱ Βασιλεῖς μας ἐνεκαίωσαν τὰ νέα διδακτηρία Σαφραμπόλεως, Καλογρέζας καὶ Περιστερίου, ἀποφασισμένον νὰ ἐξαλείψωσιν πλήρως τὸ ὑπάρχον αἶσχος διὰ τῆς ἀνεγρσεως καὶ ἄλλων διδακτηρίων περὶ τὴν Πρωτεύουσαν, δεῖαν ὀρθοῦνται ἀκόμη οἱ περιφθῆμες παράγκες, μέσα στίς ὁποῖες σπιβάζεται σαρδελιθδὸν ἓνα μεγάλο πλῆθος μαθητῶν.

Ὁ Ὑψιστος ἄς εὐλογῆ τὸ ἔργον αὐτὸ τῶν Βασιλέων μας, πρὸς τοὺς Ὅποιους Διδάσκαλοι, μαθηταὶ καὶ γονεῖς δὲν θὰ παύσουν νὰ ἐκδηλοῦν τὰ ἀγὰ ἀισθήματα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ἐγνώμοσούνης τῶν.

*

ΑΣΙΟΜΙΜΗΤΟΣ ΔΡΑΣΙΣ

Πραγματικὸς συναγεμὸς παρατηρήθη εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Καρδίτσῃς κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος πρὸς ἀνάδασιν τῶν γυμνῶν ἐκτάσεων ὑπὸ τῶν Δημοδιδασκάλων, ὁπως γράφει εἰς τὴν γενικὴν ἐκθεσίον του περὶ ἐξακλώσεως τοῦ πρᾶσινοῦ ὁ Ἐπιθεωρητῆς κ. Ἰωάν. Παπαϊωάννου, ἀποσπάσματα τῆς ὁποίας δημοσιεύονται ἄλλαχού.

Κατὰ τὸ ἔτος λοιπὸν αὐτὸ ἐφυτεύθησαν 3714 ὀπωροφόρα δένδρα, 40.785 δασικά, 14.350 ἄλλα διάφορα καὶ πολλὰ χιλιάδες δεινδρῶν εἰς τοὺς σχολικοὺς κήπους, ἔτοιμα πρὸς μεταφύτευσιν.

Ἡ ἔργασία αὐτὴ τῶν Δημοδιδασκάλων μας, μαζί τὴν συμβολὴν των εἰς τὴν διάδοσιν τῆς μελισσοκομίας, ἀποδεικνύει εἰς μὲν κατ' ὀρθῶσιν ὁ Διδάσκαλος εἰς τὸ χωρίον του, δεῖαν ἔχη πίστιν εἰς τὴν ἀποστολήν του καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν ἔργασίαν.

Ἡ ὡς ἄνω συνολικὴ ἀπόδοσις μᾶς ἔθνικῆς, πράγματι, ἐξορηγήσεως τῶν συναδέλφων Καρδίτσῃς, τιμῆ καὶ αὐτοῦ καὶ τὸν ἄξιον Ἐπιθεωρητῆν των.

ΤΟ ΔΩΡΟΝ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως νὰ δώσῃ τὸ δῶρον κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα τοὺς μικροὺς ὀπαλλήλους, οὐ μόνον ἐμφανίζει τὴν ἀστοργίαν τοῦ κράτους ἀνάγντον καὶ καὶ προκλητικὴν, ἐπὶ πλεον ἀπογυμνώνει τὴν πράξιν αὐτὴν τῆς Κυβερνήσεως πάσης ἠθικῆς πνοῆς.

Εἶναι ἐντελῶς ἀνεξήγητος ἡ ἀμβλυωπία τῶν ὀπευθῶνων ἐνώπιον τῆς τραγικότητος τῶν ὀπαλλήλων.

Ἄτυχῶς ἡ ἀντοχὴ τῶν ὀπαλλήλων ἐξητηλήθη καὶ πέραν αὐτῆς εὐρίσκονται τὰ ὄρια τῆς ἀλλοφροσύνης. Ἐάν ἡ προσοχὴ δὲν στραφῆ ἐγκαίρως καὶ θετικῶς πρὸς τὸν ὑπάλληλον, φοβούμεθα, δεῖ θὰ εὐρεθῶμεν ἐνώπιον πραγματικῆς ἐπαναστάσεως τῶν ὀπαλλήλων. Ἡ πείνα ἀτυχῶς τυφλῶνει καὶ τοὺς πλεόν ὀξυδερκεῖς.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητῆν, τοὺς κ.κ. Ἐπιθεωρητὰς, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων, ὡς καὶ δλους τοὺς συναδέλφους Κρήτης διὰ τὴν δλόθρημον καὶ δλόφωχον συνδρομὴν τὴν ὀλοῖαν παρεχόν εἰς τὸν περιοδεύσαντα τὴν Μεγαλόνησον Ἀντιπρόεδρον κ. Κ. Δουλλεράκιν.

Καὶ δὲν ἦεν δυνατόν νὰ ὑστερήσῃ ἡ Κρήτη εἰς ἐνθουσιασμοῦν καὶ συνδικαλιστικῆν κίνησιν τῶν ἄλλων διαμερισμάτων τῆς Ἑλλάδος ἀῖνα ἐπισκέψῃ ἡ Διοίκησις διὰ τῶν μελῶν τῆς.

Ἡ συνδικαλιστικὴ συνειδήσις τῶν συναδέλφων γενικά τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ προσήλωσις των εἰς τὴν Διοίκησιν μᾶς ἀπλίζει μὲ θάρρος διὰ τὴν μετὰ φανατισμοῦ διεκδικησιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τοῦ κλάδου.

Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν μετὰ τῆς αὐτῆς θέρημς Γενικῆς: Ἐπιθεωρητὰς, Ἐπιθεωρητὰς, Διοικήσεις συλλόγων καὶ γενικῶς δλους τοὺς συναδέλφους Μακεδονίας—Θράκης διὰ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν, ἣν παρέσχον εἰς τὸν περιοδεύσαντα ἀντιπρόσωπον τῆς Ὀμοσπονδίας μας κ. Ἄντ. Γατλαν.

*

ΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΜΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναφοραὶ τῶν Συλλόγων, δεῖ ἂν μᾶς γνωρίζουν τὰ ἵπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐκ τῶν θεατρικῶν παραστάσεων ὑπὲρ τῶν διδασκῶν.

Ἐκ τῶν ἀναφορῶν τούτων καὶ ἐκ τῶν συνεχιζομένων καταθέσεων εἰς τὸν οἰκετὸν λογαριασμὸν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης ἀποδεικνύεται, δεῖ ἡ προσοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἶρε τὴν προσδοκωμένην ἀπήχησιν παρὰ τῆ Κοινωνία καὶ δεῖ ὁ σκοπός, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεβλήγαμεν δλοι μας, θὰ πραγματοποιηθῆ συντόμως.

Διευθύνσις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6
§ 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938:
Ἐδότης: Διδ. Ὀμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος: ΘΕΟΔ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντῆς Τυπογραφεῖου:
ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Κατοικία: Ἐσθῶν 478

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ Γ' ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(συνέχεια εκ του προηγούμενου)

II. 'Επί του θέματος Μαθητικά Συστήματα, Καταστημάτων και Ταμείων 'Υγείας τών 'Εκπαιδευτικών.

1) Δεδομένου ότι οι θεσμοί τών Μαθητικών Συστημάτων και 'Εξοχών αποτελούσι τα θετικώτερα και ευεργετικώτερα τών υπέρ του άπόρου και έπιπόσου μαθητού, λαμβανόμενα υπό της Πολιτείας και Κοινωνίας μέτρων, δέον να συνεχισθί ή λειτουργία των ανέλλιπας.

Διά την εύρυθμον τούτων λειτουργιών, πλην της Κρατικής άρωγής, ήτις δέον να καλύψη σημαντικόν ποσοστόν της σχετικής δαπάνης παρίσταται ανάγκη α) έπιχορηγήσεως τών κατά τόπους 'Επιτροπών μαθητικών συστημάτων και καταστημάτων δι' έπιφορās τών οικείων Δήμων και Κοινοτήτων, όριζομένης εις 20% επί τών άκαθαρτών εσόδων αύτων και έχούσης υποχρεωτικών χαρακτήρα.

β) Έπιφορās τών μη άπόρων μαθητών Στοιχ. και Μέσης (Έκ)θεως. γ) Παροχής Νομοθετικής εύχερείας δι' έπιφορās του Ιδρύματος Κοινωνικών 'Ασφαλίσεων, έφ' όσον τέκνα ήσφαλισμένων, ως επί τόπολό, μετέχουσιν εις τα συστήματα και τας κατασκευάσεις.

2) Αί μαθητικά κατασκευάσεις άποτελούσι θεσμόν έξόχου μορφωτικής και Παιδαγωγικής σημασίας με άπερίοριστον έπίδρασιν επί τού ήθους και του χαρακτήρος τών μαθητών ως και της άγωγής τούτων μόνον παρά τού 'Υπουργείου Παι-

δείας να όργανοϋνται και να έπιπταώνται.

Αί μαθητικά κατασκευάσεις 'ε-λειτούργησαν κυρίως διά σκηνών ληφθεισών εκ τών ύπηρεσιών του 'Υπουργείου Κοινων. Προνοίας, παρά τώ όποίω συνκεντρώθη σχεδόν καθ' όλοκληρίαν τό ύπάρχον άπόθεμα εκ τού είδους τούτου.

'Η Συνέλευσις φρονεί ότι δικαιούται να άδείξη ήπως έπιδειχθί κατανόησις και συμπάσασσις εις την ύπέρ του άπόρου και έπιπόσου μαθητού προσπάθειαν ταύτην των 'Εκπαιδευτικών εκ μέρους του 'Υπουργείου Προνοίας εις τό όποιον τσαούτας ύπηρεσίας προσφέρουσι οι 'Επιθεωρηται και δηλοιοι και δι δέον να διατίθενται εις τας μαθητικάς κατασκευάσεις οι μή υπό τούτου χρησιμοποιούμενοι σκηναι.

3) 'Η όγεινή κατάστασις των 'ε-κπαιδευτικών εκ των όποιων πλείονες τών 500 πάσχουσι εκ άνοικτης φυματώσεως δέν είναι δυνατόν να θεωρηθί ήκανοποιητική. Καθυποβαλλόμενοι εις σκληρούς όρους διαβίωσης εις άπομεκρουόμενα και καθυστερημένα από έποφιν βιοτικού επιπέδου διαμερίσματα της Χώρας και διδάσκοντες έντός άνηλιών και άνθυγιεινών διδαστηρίων εις άριθμόν μαθητών τριπλάσιον και τετραπλάσιον πολλάκις του κανονικού και τρεφόμενοι άνεπαρκώς λόγω του γλιόχρου τών άποδοχών των, φθείρονται και ύποκύπτουσι ταχέως εκ πάσης φύσεως παθήσεως.

'Η εκ της κειμένης Νομοθεσίας παρεχόμενη εις αύτους προστασία έναντι κινδύνων άσθενείας, είναι τελείως άνεπαρκής, ούδόλας δε έπικτείνεται και επί των περιπτώσεων άσθενείας μελών των οικογενειών των.

'Η Συνέλευσις προβάλει ως επιτακτικόν αίτημα των 'εκπαιδευτικών την άμεσον ίδρυσιν του Ταμείου 'Υγείας τών 'Εκπαιδευτικών, ήτις άδικαιολογητάς εκκρεμεί από έτών, τοσοούτ' μάλλον καθ' όσον δέν προκαλεί εις βάρος του Κρατικού προϋπολογισμού δαπάνας.

III. 'Η επί του θέματος 'Αναλφάβητισμός και ή καταπολέμησις αύτου.

Δεδομένου ότι συμφώνως προς τα στατιστικά δεδομένα τό ποσοστόν τών αναλφάβητων κατά την άπογραφήν του 1928 άνέρχεται εις τα 40 ο/ο του πληθυσμού της Χώρας μας τό όποιον έχει αύξηθί άσφαλώς λόγω τών έπακουόθησαντων πολιτικών γεγονότων και διι τούτο άποτελεί ού μόνον σοβαρόν έμπόδιον διά την πρόδον και άναυση κρήτησιν άλλα και δεινήν προσβολήν προς την φωτεινήν Ιστορίαν της και τών λαμπρόν πολιτισμόν της, ή έξάλειψις του άναλφάβητισμού εις την Πατρίδα μας δέον να άποτελέση σύνθημα 'Εθνικής άξιοπρεπειας και θεωρηθί ύπόθεσις στοιχειώδους 'Εθνικής φιλοτιμίας.

Πρός θεραπειαν τού κακού της έν 'Ελλάδι άγραμματοσύνης, ή Συνέλευσις φρονεί δι δέον να ληφθώσι τά εξής μέτρα:

1) Να άναπροσαρμοσθώσι τα υπό του 4397)29 Νόμου προβλεπόμενα πρόβηματα ως προς τούς παραβάτας του Νόμου περί ύποχρεωτικής φοιτήσεως.

2) Να άπαγορευθί διά Νόμου ή πρόσληψις οισυδήτου έργαζομένου εις κατάστημα ή έχείρησιν, έφ' όσον στερείται άπολυτηριου δημοτ. σχολείου, τιμωρουμένων τών γονέων και έργοδοτών.

3) Να άπαγορευθί ή κυκλοφορία μικροπωλητών κάτω των 12 έτών καθ' ός ώρας έργάζεται τό σχολείον της περιφέρειας τών.

4) Να Ισχύση ό Νόμος περί προστασίας άνηλικών έπεκτεινόμενος και εις τας ύπηρετίας οικιών.

5) Να δημοσιευθώσι δλαι αι εκκρεμοσαι προτάσεις ίδρύσεως και προαγωγής σχολείων, διότι ή πλημμελής λειτουργία τούτων συμβάλλει εις την άγραμματοσύνην.

6) Να όργανωθί επί θετικώτερων βάσεων ή σκιάδης μαθητική πρόνοια.

7) Να ίδρυθώσι νυκτεριναί σχολαι άναλφάβητων εις πάντα τα μέρη, με ύποχρέωσιν τών Δήμων και Κοινοτήτων, ήπως ένοσχούσαι ταύτας διά την έξασφάλισιν του φωτισμού και μικρού επιδόματος διά τούς διδάσκοντας.

8) Να εκτυπωθώσι ειδικά βιβλία-ρια διά τούς ένηλικους με ύλην προσηρμοσμένην εις τό πνευματικόν επίπεδον και εις τα διαφέροντα της ήλικίας των. Τα βιβλία και τετράδια να παρέχονται δωρεάν εις τούς άγραμμάτους.

9) Να άναληφθί 'Εθνική σταυροφορία έναντι των άναλφάβητων υπό της πολιτικής ήγεσίας του τόπου μας και

10) Να κατοβληθί εκ μέρους του Κράτους ως ήθική ύποχρέωσις και 'Εθνική έπιταγή, προσπάθεια προς έξουδετέρωσιν της ένδελιας και έξύψισιν του βιωτικού επιπέδου των λαϊκών μαζών, διότι διά της έξουδετερώσεως της οικονομικής δυσπραγίας, ήτις είναι ή κυριώτερα αίτια του άναλφάβητισμού, θα θεραπείη και αύτός, όστις είναι τό άποτέλεσμα.

IV. Αιτήματα 'Επιθεωρητών

1. Να εκδηλώση τό Κράτος τό ένδιαφέρον του διά την στεγασιν των 'Επιθεωρητών, μετατιθεμένων ύποχρεωτικώς ανά πενταετίαν, ως εκδηλώνει τότο δι' άλλους ύπαλλήλους του (Στρατιωτικούς - Οικονομικούς).

2. Ν' αύξηθί ή παρεχόμενη μηνιαία άποζημίωσις εκ 50.000 δραχ. δι' έξοδα φωτισμού, καθαριότητος και γραφικής ύλης διά τα γραφεία τών 'Επιθεωρητών, ως τελείως άνεπαρκής.

3. Να αναλάβη τό Κράτος την καταβολήν τών τηλεφωνικών τελών διά τα εις τα γραφεία τών 'Επιθεωρητών τηλέφωνα. Τα τέλη ταύτα μέχρι σήμερον καταβάλλονται παρά τών ίδιων τών 'Επιθεωρητών, πράγμα πρωτακούστον διά Δημοσίον ύπηρεσίαν.

4. Να ληφθί μέριμνα διά την έπιμόρφωσιν τών 'Επιθεωρητών διά της άποστολής εκ περιτροπής εις τό έξωτερικόν τούτων, συνοδευόμενων υπό 'Εκπαιδευτικών Συμβούλων, οι όποιοι να κατέχωσι την γλώσσαν τών χωρών τάς όποιας ήθελον έπισκεφθί.

5. Να τροποποιηθί ό 1857)1951 Α. Ν. περί διαβαθμίσεως και προαγωγής τών 'Επιθεωρητών εις τα κάτωθι σημεία:

α) Να αύξηθί τό ποσοστόν τών Διευθυντών Α. εις τό 1)3 τών εκάστοτε όργανικών θέσεων.

β) Να άκαλειφθί από τό άθρον 3 της παραγρ. α' ή φράσις «οι εκτετιμένοι διετή ύπηρεσίαν εις τόν βαθμόν τού Τμητάρχου Β'. τάξεως», ίνα άρθή ή άδικία ήτις δημιουργείται μεταξύ τών ύπορχόντων 'Επιθεωρητών ύποχρεωμένων να παραμεινώσι δύο έτη εις τόν βαθμόν τού Τμητάρχου Β'. τάξεως ίνα προαχθώσιν εις Τμητάρχη Α'. και τών νεοδιοριζομένων οιτινες λαμβάνουσι άμα τό διορισμό των τών βαθμόν τού Τμητάρχου Α'. τάξεως.

'Επίσης να άκαλειφθί εκ του άθρον 3 παραγρ. α' ή φράσις «μετά συμπλήρωσιν 20ετούς εύδοκίμου ύπηρεσίας».

6) Να τροποποιηθί τό άθρον 23 του Α.Ν. 2180)1940 ως προς τόν διορισμόν τών Γενικών Επιθεωρητών Στοιχ. 'Εκπαιδευσεως, ώστε να προάγονται οι 'Επιθεωρηται εις Γενικούς 'Επιθεωρητάς εκ τών έχόντων τόν βαθμόν του Διευθυντού Α'. τάξεως κατ' άπόλυτον έκλογήν.

7) Να προάγονται οι Γεν. 'Επι-

θεωρηται εις τόν βαθμόν του Γεν. Διευθυντού.

8) Να τροποποιηθί ό Νόμος ως προς την λειτουργίαν τών προτύπων σχολείων, καταλαμβάνομένων τών θέσεων διά μεταθέσεων εκ τών δημοίων της περιφέρειας του 'Εποπτικού, καταργουμένων τών διατάξεων περί καταρτισμού πινάκων κ.λ.π., δι' ός πόλεις Ισχύουσιν τιαούται.

9) Να χορηγηται εις τούς έν προτύποις δημο. σχολείοις ύπηρετούντας δημοίλους έπίδομα επί τών μηνιαίων άποδοχών των.

10) Να λάβη ούσιαστικήν ύπόστασιν ό θεσμός τών διευθυντών τών δημοτ. σχολείων, χορηγουμένου εις τούτους ανωτέρου βαθμού.

11) Να συσταθί ταμείον προκοδοτήσεως θυγατέρων 'εκπαιδευτικών.

12) 'Αγαμοι, δημοί και θυγατέρες 'Επιθεωρητών Στοιχ. 'Εκπαιδευσεως να ύπαχθώσιν ως προς τό δικαίωμα μεταθέσεως κατ' αίτησιν, εις την διάταξιν του Α.Ν. 2180)1940, ό όποια Ισχύει και διά τας συζύγους τών 'Επιθεωρητών.

13) Να κατοχυρωθί διά Νόμου ή συνυπηρεσία δημοίων συζύγων 'Εκπαιδευτικών.

14) Να έφαρμοσθί τό σύστημα της παγίας προκαταβολής παρ' εκάστοφ 'Επιθεωρητή διά την εύχερή κίνησιν αύτών και

15) 'Επιθεωρηται ύποβιβασζόμενοι κατ' αίτησιν εις θέσιν δημοίλου να καταλαμβάνουσι τόν άμέσως κάτωτερον βαθμόν ένέκτου, τών όποιων κατέχουσιν οι 'Επιθεωρηται.

Ο Πρόεδρος της Συνελεύσεως Π. Γ. ΠΑΥΛΟΥΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΧΥΑΟΣΤΙΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

'Εν 'Αστυνομικόν Τμήμα της Θεσ/νίκης έκαμεν ειδικόν συστάσιν με χυλόν ούτου και μήλα.

'Από έφημερίδα της Θεσ/νίκης παραλαμβάνομεν τά κάτωθι ένδιαφέροντα:

'Η διαίτοθεραπεία με χυλόν ούτου και φρούτα περί της όποιας ήγιναν στην Θεσ/νίκη κατά τας παραλθούσας εβδομάδας διαλέξεσις τινές 'Ελληνισαι και Γαλλισαι, προσθευτικώς διαδίδεται. Μετά τας διά τούς καθηγητάς και διδασκάλους όμιλίας, εις τό 'Εμποροβιομηχανικόν 'Επιμελητήριον, τό 'Εκαγελματικόν, Βιοχημικόν, εν τη Δόχου τών Τραπεζικών διά την Φοιτοθεραπείακήν 'Ενωσιν κ.λ.π. ήγγώθησαν και άλλαι γενόμεναι διά της διαίτης ταύτης θεραπειαι και δι βαρειών άσθενειών.

'Εξ άλλου ή συστάσις της Διευθύνσεως της 'Αστυνομίας φρονιτοθηραπείακήν ανάπτυξις του θέματος εις τα 'Αστυνομικά Τμήματα ήτο Ιδιαίτερος άποτελεσματική. 'Ιδού τινά παραβηγματα: 'Ο όποιοσδήποτε Α. Α. πάσχον από γαστρικά μετ' άναφυλαξίας έντός δεκαήμερου έθεραπείη, ό χωροφύλαξ Μ. Γ. έπίσης μετ' άσθενειών και δυσκοιλιότητα. 'Υπάρχουν και άλλα παραβηγματα Ιδιαίτερος όμως αξιόλογος είναι ή γενομένη δι' ειδικού συστάσιν θεραπειαι εις τό 7ον 'Αστυνομικόν Τμήμα Τούμπεας.

Πέντα χωροφύλακες και δύο αξιωματικοί έκαμαν συστηματικώς την νέαν διαίτοθεραπείαν, τη παρακολουθήσαι τό ιατροσ κ. Κοζιά, παύροντες επί 7 ήμέρας 4-5 πιάτα χυλόν ούτου και μισή όκά μήλα την ήμέρα. Καθαρισθέντες του γαστρικου σελήνος και άποσπινωθέντες δι' άφθόνου ούρησεως τού αίματος και Ιστών, έθεραπείησαν από τας γαστροθηραπείακήσ παθήσεις των. Είς δέ άξιοσημειώτως, όστις έκαμε την διαίταν περισοτερόσ ήμέρας, έδωλε με τά ούρα και μία πέτρα.

Βεβαιώθησιν ούτω της θεραπείακήσεως της μεθόδου, ή Διοίκησις του Τμήματος δι' έγγράφου προς την Διεύθυνσιν της 'Αστυνομίας (35)577-22-2-52) ήγγώστοποίησε κ. . . μετά την λήξιν της διαίτης, ός άνέφεραν άπαντες οι εις ταύτην όποληθέντες, ήσθάνθησαν άνακούσιον και καταφανή θεραπείαν εκ της ης έπασαν παθήσεως, δι' ό υποβάλλον εν' όφιν ύμάν τά άνωτέρως.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

(συνέχεια εκ της σελίδος 4)

γραμμα που θα εφαρμόζουσι οι δάσκαλοι.

Όσο για τή μέση παιδεία, σήμερα οι δύο έπάλληλοι κύκλοι που προβλέπει ό Α. Ν. 1823 είναι άρκετοι. Στη γ' τάξη όμωσ του α' κύκλου πρέπει να επιτρέπεται ή εισαγωγή με εξέτασεις τών παιδιών που έχουν άπολυτήριον θραξίου δημοτικού ή πιστοποιητικό διετών έπιμορφωτικών βραδυνών μαθημάτων.

Άφού σήμερα δέν μπορούμε να κάνωμε δλα τα δημ. σχολεία χίχρονα όπως πρέπει, άς άρχίσωμε κανόντας λίγα και άπλωνοντάς τα προοδευτικά στα κατοινά χρόνια, σ' όλη τή χώρα. 'Επειτα άς προσθέσωμε άμέσως χίχρονα έπιμορφωτικά βραδυνά μαθήματα για τούς άποφοίτους του χίχρονου βασικού σχολείου μας. Καί προς Θεού, άς μη τό άκρατηρώσωμε, ύποχρεώνοντας τά παιδια να μπουν σ' αυτό νήπια από τό 5 τους χρόνια και να βγούν άδύναμα και άγράμματα στα 11, για να ρίχτοδν άνώριμα και άκατάρτητα στη σύγχρονη σκληρή ζωή. Τό Δημοτικό σχολείο είναι τό βασικό, τό μοναδικό σχολείο της μεγίστης πλειοφιας του 'Εθνους. Καί 'Εθνός με παιδια μισογραμματισμένα που ρίχονται στη βιοπάλη 11 χρώνων δέν μπορεί σήμερα ούτε να ζήση ούτε να προκόψη.

Οι 'Ελληνες λειτουργοί της Λαϊκής Παιδείας, οι κατ' έξοχην έθνικοί διδάσκαλοι, άς προστατεύουσιν την βασική παιδεία της φύλης, άς την συγχρονίσουσιν, άς την εξυψώουσιν, άς την επιβάλλουσιν. Γιατί ή καθολική παιδεία όλων, είναι ό προορισμός του έθνους, είναι ό σκοπός της Πολιτείας, είναι τό χρέος και ή τιμή, είναι ή άποστολή και ή μοίρα τών λειτουργών της.

ΔΗΜ. ΧΡ. ΣΤΑΣΙΝΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΑΝΗΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗΝ ΝΑΟΥΣΑΝ

Ἡ νεοειδρωθεῖσα Β' Ἐκπαίδ. περιφέρεια Βεργίου ἀπέκτησε τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ὀ. ν. ος Ἐπιθεωρητῆς κ. Παναγιώτης Γκιζας, μετατεθείς εἰς τὴν περιφέρειαν μας ἐξ Ἑσθρίας, ἕως τόπος με ἀύστηρον Ἑλληνοχριστιανικὴν μόρφωσιν, με εὐθὺν καὶ σταθερὸν χαρακτῆρα, με ἀρίστην ἐπαγγελματικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, με βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὰς ὕψις ἀρχάς, με συνετὴν ἀσθηρότητα, ἐμπνεῖσι τὸν ἀμέριστον σεβασμὸν καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν τῶν ὑφισταμένων συνεργατῶν του. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξιν του ἐκθύμωσαν τὴν δημιουργίην τῶν ἀναγκαιῶν καὶ ἀπαραίτητων ψυχικῆν ἐπαθῶν, συνκάλεσε συγκέντρωσιν ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν ἡρωικὴν καὶ μαρτυρικὴν Νάουσαν τὴν 31 Ἰανουαρίου. Ἡ Νάουσα, ἡ νύμφη τοῦ Βεργίου, ποὺ ἀστάθηκε σὺν ἀγρυπνοῦ φρουρῶν, στίς διάφορας κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεις, ὕστερα ἀπὸ ἀφάνεια καὶ ἀσιωπῆ, ἔπλῃ ἔσταν τὸν φόνικα καὶ συγκεντρῶσει τοὺς διδασκάλους τῆς πόλεως καὶ τῶν περὶ εἰς μεγαλειώδη παιδαγωγικὴν συγκέντρωσιν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δ' Δημοτικοῦ σχολείου.

Εἰς τὴν ὁρατοτάτην καὶ Ἐθνικοτάτην αὐτὴν συγκέντρωσιν ἔλαβον μέρος ὑπερεξήκοντα ἐκπαιδευτικοὶ τῆς τέως ἐπαρχίας Ναούσης με ἀράχτηρον ἐνθουσιασμόν. Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν ὑπὸ τῆς δημῆς ἡλένης ἠγλώτισαν μιάς ὁρατοτάτης προσοχῆς, ὁ δειθυνητῆς τοῦ Β' σχολείου κ. Ἰωάννης Γαλατάς, ἐξ ὀνόματος ἔδωκε τὸν συνέδρον, ἀφοῦ ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα τοῦ νεοκοιτηθέντος Ἐπιθεωρητοῦ κ. Γκιζας, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῶν ἀρετῶν εἰ ὅλας κοσμοῦν τοῦτον, ἠτήθη εἰς αὐτὸν τὸ «καλὸς ὄρισ».

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἐπιθεωρητῆς, ἀφοῦ ἠξαρτίσθησε τοὺς συνέδρους διὰ τὰ εὐκρινῆ ἀισθημὰτά των, ἐξήτησεν ἀπὸ αὐτοῦς νὰ φερῶσι τὸν νόον των πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐκείνους ἵνα εἰδῶσαν τὴν ζωὴν των εἰς τὴν μάχην τοῦ Ἔθνους διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἰδεωδῶν τῆς Φυλῆς καὶ νὰ τηρηθῆ ἕως λαπτοῦ σιγῆ.

Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν δύο θέματα συζητήθησαν. Τὸ πρῶτον: «Βασικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἔργου τοῦ δῆλου» με ἐισηγητὴν τὸν Δευθυνητὴν τοῦ Α' σχολείου κ. Εὐθύμιον Παροῦση καὶ τὸ δεύτερον: «Διοικήσις σχολείου—δικαιώματα καὶ ἀποχρεώσεις τοῦ δῆλου» με ἐισηγητὴν τὸν Δ' τῆν τοῦ Β' Δημοτ. σχολείου κ. Ἰωάννην Γαλατᾶν. Καὶ οἱ δύο ἐισηγητὰ ἀνέπτυξαν ἀριστοτεχνικὰ κατὰ τὰ θέματα των, ἀπ' ἀρχῆς δὲ μέχρι τέλους ἀπαντῆσαι ὁ συνέδρος παρηκολούθησαν με ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τὰς ἐισηγήσεις των. Ἐπικολούθησε δὲ νόμιμος συζήτησις, τὴν ὅποιαν διητύθησαν ἐπιδείξιας ὁ κ. Ἐπιθεωρητῆς, ἐξ ἧς ἐξήχθησαν ὠφέλιμα συμπέρασματα.

Τέλος ὁ Ἐπιθεωρητῆς κ. Γκιζας ἀφοῦ ἠξαρτίσθησε τοὺς συνέδρους διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τῆς συγκέντρωσεως, ἐξήτησεν ἐργασίαν ἐντατικὴν καὶ εὐνοϊκῶδητον, ὁρῶσιν πολυμερῆ καὶ ἠθικὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου καὶ ἀσκησιν ἠθικῆς ἀγωγῆς ὕψους, ἵνα ἀποβῶμεν οἱ κύριοι μοχλοὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ εὐμερίας. Ἐτόνισε δὲ ζωηρῶς: «Ὅτι Ἐπιθεωρητῆς καὶ διδάσκαλοι ἐμεθεὶ ψυχολόγοι. Εἰμεθεὶ πραγματικὸι καλλιτέχναι. Σμιλοῦμεν δὴκὸν ἀτίθασον. Τὸ ἔργον μας εἶναι ἐξαιρετικῶς λεπτόν. Εἰμεθεὶ εἰ ἐντολοδοχοὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ αὐτοὶ ἔχομεν ἐπιμοιῶθῆ βαρυντάς εὐθύναις. Μέσα εἰς τὸ σχολεῖον θὰ ἐπιδαύσωμεν τὴν πραγματικὴν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς. Βαδίζατε μετὸ μείζονον ὑψηλὰ τὴν ὁδὸν τῶν περπομένων τῆς Φυλῆς μας καὶ θὰ μὲ ἔχητε ἀνά πάσαν στιγμὴν εἰς τὸ πλευρὸν σας».

Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίαις τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ ἐκάλυψαν τὰ πραγματικὰ χρονοκρίτηματα τῶν συνέδρων.

Ἡ συγκέντρωσις αὐτῆς τῶν δημῶν τῆς περιφέρειας Ναούσης ἐπερόβησε

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΣΤΟΙΧ. ΕΚΠ/ΣΕΩΣ ΤΗΣ Γ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ

Ἐν Λαρίῳ τῆ 20 Μαρτίου 1952
Π ρ ὅ ς
Τοῦς κ.κ. Ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς περιφέρειας, ἀδιάφορα ὑπερησιακὰ ζητήματα

Υ. Ι. Σ υ σ τ ᾶ σ ε ι ς
5) Ὅπως ἰδιαιτέρως συνιστᾶμεν θερμῶς, ὅπως ἐν συναρτήσει μετεῦς κατὰ τόπους Διδ/κοὺς Συλλόγους συμβάλῃτε ἐνεργῶς εἰς τὴν εὐρυτάτην διαθέσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Διδ/κῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος ἐκπονηθέντος βιβλίου Ἐλευθέρων Ἀναγνώσμάτων εἰς ὅσα τὸ δυνατόν μεγαλύτερον ἀριθμὸν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν Δημοτικῶν Σχολείων.

Πλὴν τοῦ ὅτι ἡ ὕλη τοῦ ἀναγνωμαρίου τοῦτου εἶναι ἐπιμελῶς γεγραμμένη καὶ προάγει τὸ ἐθνικοθηρατικὸν φρόνημα, ὡσεὶ ἀδιεπίστατο: γὰρ δυνατόν νὰ θεωρηθῆ ὡς δευτεροῦ ἀναγνωστικὸν (ἰδία μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῆς ὕλης τοῦ ἐπισημοῦ ἀναγνωστικοῦ) δὲν πρέπει νὰ παραβλέπηται ἐπι δια τοῦ βιβλίου τοῦτου ἀποβλέπει ὁ Διδασκαλικὸς Κλάδος εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Μεγάρου τῆς Ὀμοσπονδίας μας, ἵνα μετὰ ταῦτα δυνατόν ἦ Ὀμοσπονδία, ἀπληγαμένη τῶν περιστομητῶν τοῦ προβλήματος τῆς Στέγης, νὰ ἐπιδίδεται εὐρύτερον εἰς τοὺς γενικωτέρους σκοποὺς ἐπιδιώξων ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῆς στάθμης τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαίσεως καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, ἧτοι ὑπὲρ τῆς καλύτερας καὶ Ἑλληνοπροπεσιτέρας διαιπαιδαγωγώσεως τῆς παιδικῆς ταῦτης ἡλικίας.

Ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς
Ε. ΠΑΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΗΛΩΝ ΕΚΠ. ΠΕΡ. ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ

Ἐν Ἀμαλιάδι τῆ 26 Μαρτίου 1952

Π ρ ὅ ς
Τὸν κ. Ἀνδρέαν Εὐσταθίου Νομάρχην Εὐρυτανίας
Εἰς Καρπενήσιον

Ἐξοχώτατε κ. Νομάρχα,
Κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὅτι ἔμε Συλλόγου Δημῶν Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας Ἀμαλιάδος καὶ εἰς ἐνδειξιν ἐνθουσιασμοῦν διὰ τὴν πολιτεῖαν καὶ διαρκῆ συμπαράστασιν Σας εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα τοῦ τόπου μας καὶ διὰ τὴν ὅψ' ἡμῶν ἀναληφθεῖσαν κίνησιν πνευματικῆς ἐξυψώσεως τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως μας, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσθησεως τῶν Νομαρχιακῶν κας καθήκοντων Σας ἐν τῷ Νομῷ Ἠλίας, νὰ μοι ἐπιτρέψητε νὰ Σας παρακαλέσω, ὅπως δεχθῆτε τὸν κατενοδοτήριον χαιρετισμὸν τοῦ Συλλόγου μας καὶ τὰς εὐχὰς του, ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν Σας θέσιν Σας παρέχη ὁ Ἐγώστος ὕψιαν καὶ περιστάσεις τοιαύτας, ὡσεὶ μετὰ τὴν ἴδιαν ἐπικοδομητικὴν ἐπιμυροὴν νὰ προσφέρητε τὰς ὑπηρεσίας σας.

Κύριε Νομάρχα,
Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰσθε ὁ μόνος Νομάρχης, ἀπὸ ὅσους συναδέλφους Σας διηλθον ἐκ τοῦ Νομοῦ μας, ὁ ὅποιος διαδέχεται τὴν ἀξίαν τοῦ διδασκάλου ὡς παράγοντος κοινωνικοῦ, ἔθνικο κλπ., καὶ τὴν ἀποσολὴν του ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Ἔθνους μας καὶ τὸν ἐτοποθετήσατε, ὡς ἔμπροσθεν τῆς πολιτείας, εἰς τὴν πρόπλευσαν θέσιν του.
Ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ σας ἐναντι τῶν διδασκάλων μας καὶ τῶν σχολείων τοῦ Νομοῦ μας θὰ ἀποτελῆ γλυκεῖαν ἀνάμνησιν ἐν τῇ ζωῇ μας καὶ θὰ συνδέεται μετὰ τὴν παράστασιν ἐνὸς Νομάρχου ἐμπυχοῦ τοῦ διὰ τὸν διδάσκαλον.

Μετ' ἐξοχου τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
Θ. Λούκος

Ὁ Γραμματεὺς
Θ. Κούκος
μεγίστην ἐντόκισιν εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς μαρτυρικῆς πόλεως καὶ ἀξίζει κάθε ἔπαινος εἰς τὸν ὄργανον τῆς καραστήριον Ἐπιθεωρητῆν κ. Γκιζαν.

Ἐκπαιδευτικῶς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΚΑΡΑΤΖΗΣ κ. Ι.Θ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΞΑΜΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧ. ΕΤΟΣ 1950-51

Ὁ Ἐπιθεωρητῆς κ. Ἰωάν. Παπαγιάννου ἐν τῇ ὡς ἀνω ἐκθέσει του ἀναφέρει ὅτι ὑπῆρξεν ἀνώτερον πάσης προβλέψεως τὸ συντελεσθέν ἔργον εἰς τὸν τομέα τῆς δημιουργίας σχολικῶν κήπων καὶ σχολικῶν φυτωρίων καὶ τῆς ἀναδασώσεως.

Εἰς τὴν ἑκπαίδ. περιφέρειαν Καρδίτσης ἐκαλιεργήθησαν 135 σχολικὸι κήποι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐθεωρήθησαν ὡς ὀποδειαγματικοὶ τῶν σχολείων Ἀγιοπηγῆς, Ἀγ. Θεοδώρων, Γεφυρίων, Ἐρμητισίου, Κέδρου, Ἀνωγείου Καστανιάς, Μαυραχάδων, Μητροπόλεως, Μακροχωρίου, Παραπρασταίνης, Συκεῶνος, Φτωχοπούλας, Φύλλου, Ρακόβης, Κόρδας καὶ Καστανιάς με ὑποδειαγματικὸν δεινδρόκηπον.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀναδασώσιν οἱ διδασκαλοὶ τῆς περιφέρειας δὲν ὑπέστησαν. Πολλοὶ πρόβησαν εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν διαφόρων τοπειῶν τοῦ χωρίου των διὰ τῆς ἀναδασώσεως γυμνῶν κοινοχρηστῶν ἐκτάσεων καὶ δεινδροφυτεύσεως κατὰ μῆκος τῶν δημοτικῶν ὁδῶν. Οἱ Δ/κοὶ τοῦ Β' σχολείου Παλαμᾶ ἐφότευσαν περὶ τὰ 2500 βασικὰ δεινδρόλλα, (πεῦκα, κυπαρισσοὶ κλπ.), ὁ διδ/κος Καστανιάς ἐφότευσε περὶ τὰ 200 δεινδρόλλα εἰς διαφόρους κοινοχρηστους γυμνάς ἐκτάσεις, ὁ διδ/κος Μαυραχάδων ἐφότευσε 1054 ὁμοια δεινδρόλλα εἰς διαφόρους ὁδούς καὶ κοινοχρηστους ἐκτάσεις, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὅστω ἐφυτεύθησαν ἐν συνόλῳ τρεῖς χιλιάδες ἑπτακόσια δεκατέσσαρα (3.714) ὀπωροφόρα δένδρα ἧτοι: 1076 ἀμυγδαλεῖα, 154 ἀχλαδέαι, 30 βερυκοκέαι, 45 βρυσσινεῖαι, 263 δαρκακηνεῖαι, 39 ἐλαίαι, 441 καρυδέαι, 54 κερασεῖαι, 26 καστανεῖαι, 297 κορομηλέαι, 69 κυδωνεῖαι, 784 μηλέαι, 270 μωρέαι, 22 ροδέαι, 3 ροβακινεῖαι 141 συκαί, ὡς καὶ 40.785 βασικὰ τοιαῦτα ἧτοι: 1.704 ἀκακίαι, 300 γλαδιόχοι, 58 ἔλατα, 162 σόκλυοι, 101 Ἴτεαι, 7 κρανεῖαι, 49 κουνουραεῖαι, 4.409 κυπαρισσοί, 8 κέδροι, 10.855 λεύκα, 5999 πεύκα, 637 πλάτανοι, 2018 πετελαί 153 σφενδάμοι, 34 τριακάνθοι, 31 σφοραί, 14.268 ἄκαταρῶματα ὡς καὶ πολλοὶ χιλιάδες δεινδρόλλια ἅτινα εὐρίσκονται ἐντός τῶν σχολικῶν κήπων πρὸς μεταφότευσιν.

Ἐπίσης διδάσκουν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ κατοικοὺς εἰς δημοτικὰ σκαλοὶ τὴν μελοσκομίαν, ἧτις ἀποτελεῖ σπουδαῖον κεφάλαιον τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Τινὲς μάλιστα ἐγκατέστησαν τοιαύτας εἰς τοὺς σχολικοὺς τῶν κήπων καὶ τὰς αὐλὰς τῶν σχολείων των.

Ὅδοι εἶναι οἱ κάτωθι:
1) Δ' Καρδίτσης, 2) Μακροχωρίου, 3) Κουτσούρου, 4) Ραχούλας, 5) Ἀγναντεροῦ, 6) Καλλιφάνου, 7) Λεονταρίου, 8) Ρακόβης, καὶ 9) Κρύας Βρύσης.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ἀξιότιμε κ. Δευθυνητᾶ,
Ἐμεῖς τὰ παιδιὰ εἰς Ἀκριτικοῦ χωριοῦ ἐδῶ σὰ πλάγια τοῦ ἱστορικοῦ Μπέλες, σεσημῆνοι ἀπὸ σχολεῖο μὲ μετὰ διὰ γὰ μῆθησιν, νοιώσαμε τὸν ἰερό σκοπὸν τοῦ ἐράνου τῆν ἀνοιχοδομησιν τῶν κατεστραμμένων σχολείων καὶ γυμνῶν ἀποφασίσαμε νὰ διαθέσωμε τὶς 100.000 δραχμῆς ποὺ μόνον αὐτεῖς εἶχε τὸ ταμεῖο τῆς Μαθητικῆς μας Κοινότητος, γὰ νὰ βοηθήσωμε καὶ μετὰ τὰ μικρὰ Ἑλληνόπουλα μετὰ τὴν μικρὴν μας προσφορὰ σὴν ἀνέγερσιν τῶν σχολείων. Τὰ λεπτὰ αὐτὰ τὰ προσορῆκαμε νὰ ἀγοράσωμε ἀθλητικὰ ὄργανα καὶ τὰ μοξέψωμε στάλα—στάλα, μὰ ὄλοι, σὰς βεβαιώθη, προτιμήσωμε γὰ

σερηθοῦμε κάθε χαρὰ καὶ μ' ἄλη μας τὴν ψυχὴ τὰ διαθέσωμε γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ποὺ εἶναι ὁ ἱερώτερος.

Σὰς ἰστέλλομαι καὶ εἰς ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τῆς Μαθητικῆς μας Κοινότητος καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ τὸ δημοσιεύσῃτε σὴν ἐφημερίδα σας.

Μετὰ σεβασμοῦ
Ἡ Μαθητικὴ Κοινότης
Ὁμαλοῦ—Θρακικοῦ—Συντακτῆς

ΣΗΜ.—Πράγματι συγκινητικὴ εἶναι ἡ προσφορὰ τῶν μικρῶν μαθητῶν καὶ ἀξίζει νὰ ἐξαρθῆ ἰδιαιτέρως.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΔΕΥ

Ἐν Ὁμαλῷ—Θρακικῷ σήμερον αἰς 27 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. τοῦ ἔτους 1952 συνήλθε μέσα σὴν αἴθουσα τοῦ σχολείου μας τὸ Συμβούλιον τῆς Μαθ. Κοινότητος ἀποτελούμενον ἀπὸ 1) Στυλ. Σαββίδην πρόεδρον, 2) Ἀβ. Σιδηρόπουλον, ταμίαν, 3) Μαρ. Κουρουτσόγλου καὶ Παρθένου Γρηγοριάδου μέλη καὶ Δ. Ἀχιμάνογλου γραμματέα καὶ πῆραν τὴν παρακάτω ἀπόφαση.

Ὁ Πρόεδρος προτείνει στὰ μέλη νὰ διαθέσωμε ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς Κοινότητος ἐκάτω χιλιάδας (100.000) δραχ. γὰ τὸν ἔρανον τῆς 25ης Μαρτίου γὰ τὸ χτίσμον τῶν κατεστραμμένων σχολείων.

Τὰ μέλη καθ' ὡς καὶ ἄλη ἡ Κοινότης ἀφοῦ ἔλαβαν γινῶσιν τῶν ὄσων ἐλεπεν ὁ Πρόεδρος: βρήκαν ὡσὸς τὴν πρότασίν του καὶ δέχθησαν δλόψωχα νὰ διατεθῆ τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχ. γὰ τὸν ἱερὸ αὐτὸ σκοπὸν.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Σαββίδης
Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Ἀχιμάνογλου
Ὁ Ταμίαις: Δ. Σιδηρόπουλος

Τὰ Μέλη
Μ. Κουρουτσόγλου, Π. Γρηγοριάδου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἀγλαίας Μεταλλινῶς: ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΥΘΩΝ. Δέκα ἐγχρωμῆς εἰκόνες μύθων (τετροχρωμία). Οἱ εἰκόνες αὐτῆς εἶναι παραστατικώτατες καὶ διδακτικώτατες με ἠθικὸν διαγίμα.

Με τὶς εἰκόνες αὐτῆς γίνεται τὸ μάθημα τῶν λεκτικῶν ἀσκήσεων ἐπιτοκία, εὐχάριστα καὶ ἐπαγωγικά. Συγχρότως εἶναι καὶ τὰ πρῶτα βήματα τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας.

Καθεὶ σειρά συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἕνα τεύχος με εἰσαγωγὴν σὲ μῦθον καὶ μετὰ τοῦ κειμένου τῶν 10 μύθων γὰ τὸ δάσκαλον.

Ἡ σειρά ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς παρακάτω 10 εἰκόνες:

- 1) Ὁ λαγὸς καὶ ἡ χελώνα. 2) Ὁ κόκορας καὶ ἡ ἀλεπού. 3) Τὸ δοχεῖο μετὰ τὸ γάλα. 4) Τὰ δύο γαϊδάρια. 5) Ὁ λύκος γιὰ τὸ ρόδι. 6) Τὸ περιστέρι καὶ τὸ μερμηγκί. 7) Τὰ ποτικὰ καὶ κατ' ἄβυδ. 8) Ἡ καλὴ κοτούλα. 9) Ἡ ἀλεπού καὶ τὸ λελέκι. 10) Ἡ χελώνα καὶ οἱ ἀγροῖται.

Ἡ τιμὴ ὅλης τῆς σειράς ἐπὶ πάλιν εἶναι δραχ. 250.000.

Ἐκυκλοφόρησε ἡ Μίθοδος Νεαροῦ τῆς Α. ΗΑΜΑΙΔΕ μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὴν τελευταία ἔκδοσιν τῶν Παρισίων ὁδοῦ τῆς κ. Ἀγλαίας Μεταλλινῶν, τιμὴ δραχ. 30.000.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι τὸ πλέον ἀθηνεῖκο βιβλίον γὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου συστήματος.

Ἐκδοτικὸς Οἶκος ἈΘΗΝΑ
Α. Ι. Πάλλη
Ἐβριπίδου 6 — Ἀθ ῆ ν α ι

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Πουλοῦνται περὶ τὰ 750 βιβλία παιδαγωγικὰ, μονακὰ, σχολικῶν ἐργῶν κλπ. ὡς καλὴ κατάστασις ἀπαραίτητα γὰ σχολικὰς βιβλιοθήκας. Πληροφορίες σὴν Διδ. Ὀμοσπονδίᾳ ἡ σὸ στί, καθε ἑμέρα 9)2—11 π. μ. (Παγῆραι, Πλατεία Ταγματεῶν, ὁδὸς Κρησίου (2) α' ὄροφος. Τηλ. 71-781).

ΔΙΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Π ρ ό ς
τούς κ.κ. Γεν. Επιθεωρητάς Στοιχ. Εκπαιδευτικῶν καὶ Επιθεωρητάς Δημοτικῶν Σχολείων τοῦ Κράτους.

Περιήλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, δι' εἰς τὰ Γραφεῖα ἐνίων ἐκ τῶν Επιθεωρητῶν τῶν Δημ. σχολείων συγκεντροῦνται βιβλία διαφόρων συγγραφέων καὶ ἐκείθεν διανεμόνται εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς περιφέρειας, οἵτινες καταβάλλουσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τοὺς βοηθοὺς τῶν Γραφείων Επιθεωρήσεως.

Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀπαράδεκτον καὶ δι' ἄλλους εὐνοήτους λόγους ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους γοήτρου τοῦ Επιθεωρητικοῦ ὀρίωματος.

Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὅπερ προξένησεν ἀλγείνην, αὐτόχρονην, ἐντύπωσιν εἰς ἡμᾶς εἶναι ἡ πληροφορία, καθ' ἣν μερικὸν ἐκ τῶν Επιθεωρητῶν—ἐλάχιστοι αὐτοῦτως—κυκλοφοροῦν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς περιφέρειας τῶν ἀτομικῶς ἐλεγχουσῶν τῆς προόδου τῶν μαθητῶν, συντεταγμένους παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀνοίγοντες οὕτω δοσοληψίας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὀφισταμένων τῶν.

Περὶ τὸν νὰ τοιοῦθι, δι' τὸ τοιοῦτον ὑποβιβάζει σημαντικῶς τὸν Επιθεωρητὴν εἰς τὴν ἐκτίμησιν οὐχὶ μόνον τῶν διδασκάλων ἀλλὰ καὶ τῶν γονέων τῶν μαθητῶν καὶ ζημιοὶ πολλὰ πλῆθος τὴν ἐκπαίδευσιν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορευόμεν ἀπολύτως τὴν πώλησιν βιβλίων διὰ τῶν Επιθεωρητῶν τῶν βοηθῶν τῶν καὶ γενικῶς τῶν Γραφείων τῶν καὶ παραγγελομένων διὰς οὐδαίς, ἀτομικῶς ἐλεγχουσῶν προόδου συντεταγμένους παρ' Επιθεωρητῶν, βοηθῶν αὐτῶν, συγγενῶν τῶν καὶ γενικῶς προσώπων ὑποκαθιστάντων τύποις αὐτοῦς κυκλοφορῆ μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας τῶν, (οἱ κατὰ τὸ τρέχον σχολ. ἔτος κυκλοφοροῦντες ἐλεγχοὶ καὶ μὴ ἀχρηστευθέντες, ἵνα μὴ τὸ τοιοῦτον ἀποβῇ ἐπὶ ζημίας τῶν μαθητῶν, οἵτινες κατέβαλον ἠδὴ τὴν ἀξίαν τῶν).

Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης ἢ ἀπόπειρα καταστρατηγήσεως ὅπως δῆποτε αὐτῆς θέλει ἐλεγχθῆ ἀστυρητότατα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

Π ρ ό ς**

τούς κ. κ. Γενικοὺς Επιθεωρητάς Ἱδιοκτητῶν Εκπαιδευτηρίων, Ἐνίων καὶ Μειονοτικῶν Σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους καὶ Επιθεωρητάς Δημοτικῶν Σχολείων τοῦ Κράτους.

Ἐχόντες ὅτι ὄψει πρόσφατον ἐπιθεωρήσιν ἰδιωτικῶν σχολείων ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Γενικοῦ Γραμματέως καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, ἐξ ἧς διαπιστώθη δι' εἰς τὰ σχολεῖα αὐτὰ στεγάζεται ὀρισμὸς μαθητῶν περισσότερος τοῦ προβλεπομένου ἀπὸ τὰς ἐκθέσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐλέγχου καταλληλότητος διδασκηρίων καὶ πέραν τοῦ ὀρισθέντος ὀρίου μαθητῶν διὰ τῆς ὄπ' ἀριθμ. 115681/10 12-51 ἡμετέρας διαταγῆς καὶ ἔνεκα τούτου οἱ ἰδιοκτῆται στεγάζουσιν τοὺς ἐπὶ πλεῖον μαθητὰς εἰς αἰθούσας ἀκαταλληλότητας, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν χάριν τοῦ ὀλικοῦ τῶν συμφέροντος.

Παραγγελλόμεν διως, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης διατάξεως τοὺς λυκειάρχας νὰ ἐκδώσιν ἀποδεικτικὰ μετεγγραφῆς εἰς τοὺς πέραν τοῦ προβλεπομένου χώρου ἀναλογούντας μαθητὰς διὰ δὴμοσια σχολεῖα ἢ καὶ ἰδιωτικὰ τοιαῦτα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν ὑπερβῆ τὸ νόμιμον ὄριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν. Ἡ με-

ΔΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΜΑΣ

Ἀπεστάλησαν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τὰ ὀνόματα 90 συναδέλφων προαγομένων εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Β' τάξεως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προαχθέντων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως κατ' ἐκλογὴν ἔφθασε εἰς τοὺς 386 καὶ τῶν κατ' ἀρχαιότητα εἰς τοὺς 188.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΤΜΗΜ. Α'

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὅτι ὄψει 1) τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Α. Ν. 615/1945 «περὶ διαβιβίσεως καὶ προαγωγῆς λειτουργῶν Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως, 2) τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ Ἀναγκ. Νόμου, 3) τὴν ὄπ' ἀριθ. 16/26 Μαρτίου 1951 πρᾶξιν τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαίδευσως περὶ καταρτίσεως πινάκων προακτέων δημοδιδασκάλων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως κυρωθέντων διὰ τῆς ὄπ' ἀριθ. 34844/10 Ἀπριλίου 1951 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κατὰ πρότασιν τῶν Ἐπι τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἰθρηκευμάδων Ὑπουργοῦ.

Ἀπεραιοῦσιν καὶ διατάσσουσιν

Προάγονται οἱ κάτωθι λειτουργοὶ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου Β' τάξεως εἰς ὃν διαβιβίσθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 615/45 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

Α'. Κατ' ἐκλογὴν

- 1) Φιλομήλα Σαμοροῦ τοῦ 2ου Δημοτ. σχολεῖου Ἀργυροῦ τοῦ περ. Κεφαλληνίας.
- 2) Δημήτριος Ἀντωνόπουλος τοῦ 2ου δημοτ. σχολ. Μεγαλοπόλεως περ. Μεγαλοπόλεως.
- 3) Αἰκατ. Τσοῦλοπούλου τοῦ 2ου τραχ. δημοτ. σχολ. Πειραιῶς Α' περ. Πειραιῶς.
- 4) Ἀνδρέας Ἀνδρουσόπουλος τοῦ 1ου δημοτ. σχολ. Πόργου περ. Ἡλείας.
- 5) Παναγιώτης Σπηλιόπουλος τοῦ 1ου Δημοτ. σχολ. Πατρῶν περιφ. Πατρῶν.
- 6) Αἰκατ. Μονδίνου τοῦ 2ου δημοτ. σχολ. Πόργου περ. Ἡλείας.
- 7) Γεώργιος Σωτηρόπουλος τοῦ 3ου δημοτ. σχολ. Κυπαρισσίας περ. Τριφυλίας.
- 8) Σπυρίδων Βρεττός τοῦ 1ου δημοτ. σχολ. Ληξουρίου περ. Κεφαλληνίας.
- 9) Σοφία-Καβαλιώτου τοῦ 14ου δημοτ. σχολ. Θεσσαλονίκης Β' περ. Θεσσαλονίκης.
- 10) Δημήτριος Παναγόπουλος τοῦ Πρωτ. Δημ. σχολ. τῆς Π. Α. Ἀλεξανδρουπόλεως.
- 11) Κωνσταντίνος Πονηρόπουλος τοῦ δημοτ. σχολ. Ξηροκάμπου περ. Τριφυλίας.
- 12) Κωνσταντίνος Δίτσιος τοῦ 2ου δημοτ. Τυρνάβου Α' περ. Λαρίσης.
- 13) Γεώργιος Ζουμπουλίδης τοῦ 8ου δημοτ. σχολ. Κερκύρας περ. Κερκύρας.
- 14) Ἀσημίνα Τσιμπούρη τοῦ 11ου δημοτ. σχολ. Πατρῶν περ. Πατρῶν.
- 15) Ἐλένη Μητροπούλου τοῦ δημοτ. σχολ. Πατρῶν περ. Πατρῶν.

τεγγραφῆ νὰ γίνεταί εἰς τὰ σχολεῖα τῆς προτιμῆσεως τῶν γοιέων ἢ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν κατόπιν ἐγγράφου δηλώσεως τούτων.
Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΧΑΗΛ

- 16) Ἡλίας Μπρασούζης τοῦ δημοτ. σχολ. Φωκίδος.
- 17) Δημήτριος Κολοβός τοῦ 5ου δημοτ. σχολ. Ἀγρινίου περ. Ἀγρινίου.
- 18) Γεώργ. Σαλοῦστρος τοῦ 2ου δημοτ. σχολ. Ρεθύμνης Α' περ. Ρεθύμνης.
- 19) Τιμολέων Ἐάνθος τοῦ δημοτ. σχολ. Βουνοπλαγιάς περ. Ἰωαννίνων.
- 20) Λουῖζα Γιατρά τοῦ δημοτ. σχολ. Ἀργασιῶν περ. Ζακύνθου.

Β'. Κατ' ἀρχαιότητα.

- 1) Δέσποινα Λάμπρου τοῦ 14ου δημοτ. σχολ. Θεσσαλονίκης Β' περ. Θεσσαλονίκης.
 - 2) Χαρίλαος Μπουρτζός τοῦ δημοτ. σχολ. Πηγαδακίου περ. Μαντινείας.
 - 3) Ἀργυρῶ Γιαννούλη τοῦ 23ου δημοτ. σχολ. Πειραιῶς Β' περ. Πειραιῶς.
 - 4) Ἐλένη Χανδράκη τοῦ 4ου δημοτ. σχολ. Ἀθηνῶν Β' περ. Ἀθηνῶν.
 - 5) Πελαγία Βλασοπούλου τοῦ 12ου δημοτ. σχολ. Βόλου περ. Μαγνησίας.
 - 6) Μιχαὴλ Παπαδόπουλος τοῦ 1ου δημοτ. σχολ. Ἀλεξανδρουπόλεως περ. Ἀλεξανδρουπόλεως.
 - 7) Ἐλισάβετ Γιαννοπούλου τοῦ 12ου δημοτ. σχολ. Ἀθηνῶν Δ' περ. Ἀθηνῶν.
 - 8) Σπήλιος Ρουμेलιώτης τοῦ 7ου δημοτ. σχολ. Πατρῶν περ. Πατρῶν.
 - 9) Κωνσταντίνος Μούρτος τοῦ 2ου δημοτ. σχολ. Ἀνδροβίδος περ. Ἀμαλιάδος.
 - 10) Χρυσάνθη Παταγωργίου τοῦ 1ου δημοτ. σχολ. Χρυσῶν περ. Περιφέρειας Σερρών.
- Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἰθρηκευμάτων Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρησιῶν δι' ἀνάδειξιν νέων Διοικητικῶν Συμβουλίων ἐξελέγησαν :

- | | |
|----------------------------|--------------|
| Συλλόγου Λαγκαδά | |
| Ἄλξ. Ἀδαμίδης | Πρόεδρος |
| Γεώργ. Τσιλιπάκος | Ἀντιπρόεδρος |
| Δημ. Παπαναούμ | Γραμματεὺς |
| Γεώργ. Καραβάτος | Ταμίας |
| Στέλλα Φρειδερίκου | Μέλος |
| Συλλόγου Ὀρεστιάδος | |
| Α. Κουκουλομάτης | Πρόεδρος |
| Παρ. Καλλιτάσος | Ἀντιπρόεδρος |
| Σαῦθ. Τανκοῖδης | Γραμματεὺς |
| Γεώργ. Παπαθανασίου | Ταμίας |
| Δημ. Περγιάδης | Μέλος |
| Σπυρ. Τοῦβίδης | Μέλος |
| Συλλόγου Φλωρίνης | |
| Δημ. Κίρου | Πρόεδρος |
| Ἰγν. Κώστας | Ἀντιπρόεδρος |
| Ἄθαν. Σιδέρης | Γραμματεὺς |
| Στυλ. Λοβασιδῆς | Ταμίας |
| Νικόλ. Τοσιδῆς | Μέλος |
| Συλλόγου Ἐσθραίας | |
| Μιλτ. Συμεωνίδης | Πρόεδρος |
| Ἄλξ. Σιάππας | Ἀντιπρόεδρος |
| Ἀχιλ. Χασιώτης | Γραμματεὺς |
| Ἐλευθ. Καλαϊτῆς | Ταμίας |
| Δημ. Παπαδόπουλος | Μέλος |
| Συλλόγου Ἐδέσσης | |
| Κων. Κωστόπουλος | Πρόεδρος |
| Ἄν. Παπαδόπουλος | Ἀντιπρόεδρος |
| Σουλτ. Μακρίδου | Γραμματεὺς |
| Γεώργ. Μπέκελης | Ταμίας |
| Ἄναστ. Κίτσος | Μέλος |
| Δημ. Χατζηγεωργίου | Μέλος |
| Γρηγ. Μπουζάκης | Μέλος |

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΡΘΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΣ

Κατόπιν κοινῆς ἐνεργείας τῶν Ὀμοσπονδιῶν Δημοτικῆς καὶ Μέσης ἐπετεύχθη ἡ ὕδρευσις τῶν Ἀρθῶν καὶ Ὑγείας καὶ διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς.
Κατωτέρω παραθέτομεν τὰ σχετικὰ ἄρθρα.

Ἐπίσημα Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, Τετάρτης 9 Ἀπριλίου 1952.

Ἄρθρον 27.— Διὰ Διαταγμάτων ἐκδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἰδρυθῶσι ταμεῖα Ἀρθῶν καὶ Ὑγείας ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων Ὑπουργείων ἢ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἀνευ κηδεμονικῆς τινος ἐπιβάρυνσεως.

Ἄρθρον 28.— Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΝΕΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένοντο διορισμοὶ 40 νέων διδασκάλων.
Ὡς πληροφόρημα, πρόκειται νὰ διορισθῶν ἀκόμη περὶ τοὺς 200, τοῦτο ὅμως θὰ ἐξορτηθῆ ἀπὸ τὰς αἰτηθείσας πιστώσεις.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΑΣ

Β' Δημοτικῶν Σχολείων Παιδείας Ἀττικῆς	50.000
Σύλλογος Δημῶν Φθιώτιδος	80.000

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι σήμερον 14ην Ἀπριλίου 1952 διατεθέντων ἀντιτύπων τοῦ ἐλευθέρου ἀναγνώσματος «**Ὁμορφος Κόσμος**» ἀνέρχεται εἰς 67.117.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολεῖου Νέων Σφαγείων ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάσσουσιν ἐκθέσεις καὶ ἡμερολόγια μὲ μαθητὰς τῶν ἄλλων σχολείων.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον τοῦ Διδ. Βήματος καὶ εἰς τὰ θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἀνεγράφη ἐσφαλμένως «ε'» Ψυχικὴ ὕγεια τοῦ παιδιοῦ ἀντὶ τοῦ ὄρθου «Ψυχαγωγία τοῦ παιδιοῦ».

ΠΑΡΑΡΟΝΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΩΣΙΩΣΕΩΝ

Τινὲς τῶν συναδέλφων παραπονοῦνται, διότι δὲν δημοσιεύονται τὰ ἀποσταλέντα ἄρθρα τῶν. Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. συναδέλφων, δι' ἣν βραδύτης ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν χώρου καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον λόγον. Τοῦτο, ὅλων τε, ἐπανεῖλημμένες ἐτονίσθησαν.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Ἐπιθεωρηταὶ νὰ ἐπιστεῦσιν τὴν κατάθεσιν τοῦ προϊόντος τῶν ἰσοτῶν.